செந்தமிழ்ச்செல்வி

டாக்டர் மு. வ.
நினைவு மலர்

சிலம்பு - சஃ | வள்ளுவர் ஆண்டு உ௦௦௫. ஐப்பசி (Nov-74) பரல் - ௩.

மதுரைப்பல்கலைக் கழகம்

டாக்டர், நாவலர் இரா. நெடுஞ்செழியன்;
டாக்டர், கலைஞர் மு. கருணாநிதி; தமிழக ஆளுநர் கே. கே. ஷா,
டாக்டர் மு. வரதராசனார்

டாக்டர் மு. வ. கலந்து கொண்ட கடைசி நிகழ்ச்சி:
நடுவண் அரசு கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு
நூருல் அசனுக்கு 'டாக்டர்' பட்டம் வழங்கல்

MOST APPROACHABLE VICE - CHANCELLOR

Meena Krishnaswami

American Institute of Indian Studies, Madras.

There was nothing ostentatious, flashy or spectacular about him to attract a person seeing him for the first time. After having spent some time in his company one came away deeply impressed by his quiet dignity, his simplicity, his delightful charm, his sincerity, and most important of all, his deep humility and humanity.

He had an innate child-like simplicity and frankness, devoid of any sort of formality, artificiality and pretence. He was a shrewd judge of character and was capable of assessing a person at the very first meeting. His suffering was intense when a person in whom he had hopes did not live upto his expectations.

As a representative of the American Institute of Indiān Studies I have conducted business with him. The speed and efficiency with which he conducted business was truly amazing. He tooh a keen and personal interest in our Tamil Program.

The personal touch which he gave to the Program was something that had to be seen to be appreciated. I have never felt, while I was with him, that I was in the presence of a Vice-Chancellor of a University. Our students and some of the Institute officials who had occasion to meet him have expressed that he was the most approachable Vice-Chancellor they had ever met.

Mu. Va., to use the affectionate term, was a firm believer in God, the Supernatural Power. But he did not believe in any form of organized religion. He had great respect for all religions. He was very fond of saying that he liked to attend prayers at the mosque, services at churches, and worship at temples. He would speak with sorrow about the cruelty perpetrated in the name of the various religions. Listening to his talk one could very easily discern the sensitive heart grieving for man.

He was human, so very human. This quality of his will be ever green in the minds of those who have come into contact with him just as his creative writings, because o this human quality in them, will be read and appreciated as long as there are human beings on the face of the earth.

செந்தமிழ்ச் செல்வி

திங்கள் வெளியீடு

சிலம்பு	திருவள்ளுவர் ஆண்டு உ00ரு, ஐப்பசி	பரல்
சகூ	நவம்பர் 1974	ரு

பண்புடைப் பண்டாரகர் மு. வ.

இருபதாம் நூற்றுண்டு இந்தியா, கட்சி அரசியலைக் கண்ட இந்தியாவாகும். ஏறத்தாழ ஈராயிரம் ஆண்டுகட்கு மேல் முடியாட்சி ஒன்றையே கண்டுவந்த இந்தியா பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளால் ஆளப்படும் குடியாடசி முறையைப் பின்னர்க் கண்டது. கட்சிகளில்தாம் எத்தனை வகைகள்! ஒரு கட்சிக் குள்ளேயே எத்தனை பிரிவுகள்! வலது அணி, இடது அணி, தீவிர அணி என்று ஒரே கட்சிக்குள் உணர்ச்சியை அடிப்படை யாக வைத்து உருவாக்கப்பட்ட பாகுபாடுகள் பல.

இத்தகைய கட்சிப் பாகுபாடுகள் பெருதவதற்கு முன்னரே தமிழ் அறிஞர்களிடை உரைநடை அமைப்பை வைத்துச் சில அணிகள் உருவாயின.

இதுவரை பழக்கத்திலுள்ள 'மணிப்பிரவாள நடை'யே போதும் என்ற கருத்துடைய வலது அணி. வடசொற்கள் மட்டுமன்று; பிறமொழிச் சொற்கள் எவற்றையும் கலக்கக் கூடாது என்ற நோக்கம் கொண்ட தீவிர அணி. அதுவுமின்றி இதுவுமின்றி மக்களுக்கு விளங்கக்கூடிய எளிய நடை; தேவை யான இடங்களில் பழகிய பிறமொழிச் சொற்களைக் கலந்து எழுதும் நடையைப் பின்பற்றிய இடது அணி.

இவ்வணிகளில் முதலில் குறிப்பிட்ட வலது அணி தலைவ னில்லாத படை; இருப்பதைக் காப்பதற்கென்றிருந்த என்றுமுள தமிழறிஞர்கள்.

பிறமொழிச் சொற்களைக் கலவாது எழுதும் தனித் தமிழியக்கத்தைக் கண்டு அதன் தானைத் தலைமைப்பொறுப்பை ஏற்று நடத்திய மறைத்திரு மறைமலையடிகளாரின் தீவிர அணி.

முன்னவரின் மந்த நடையுமின்றி, பின்னவரின் பீடுநடையுமின்றி இடைப்பட்ட ஒரு தென்றல் நடையை உருவாக்கி அதன் தலைவராகத் திகழ்ந்த தமிழ்த் தென்றல் திரு. வி. கலியாண சுந்தரனாரின் இடது அணி.

அடிகளாரின் பீடுநடையைப் பின்பற்ற முடியாத நிலையில் குறுமுனியின் தென்றல் நடையைப் பின்பற்ற அறிஞர்களில் ஒரு சிலர் முன்வந்தனர். அவர்களுள் முன்னணியிலிருந்து முதல்மணியாகத் திகழ்ந்தவர் மறைவுற்ற பேரறிஞர் டாக்டர் மு. வரதராசனார் ஆவர்.

திரு வி. க. அவர்களையே தம் ஆசானாக ஏற்றுக்கொண்ட மு. வ. எழுத்துப்பணியில் மட்டும் அவரைப் பின்பற்றினாரேயன்றி அரசியல், தொழிலாளர் நலன் போன்ற திரு. வி.க.வின் வேறு பல துறைகளில் அடியெடுத்து வைக்கவில்லை.

திரு. வி. க. தம் நடையைக் கட்டுரை, கவிதை, சொற்பொழிவு ஆகியவற்றுக்கு மட்டுமே பயன்படுத்தினார். இலக்கியத்தின் பிற துறைகளில் அவர் புகவில்லை. அதனால் திரு.வி.க.வின் நடை படித்த பண்டிதர்களிடம் மட்டுமே பரவி வந்தது. அந்நடையைப் பெரும்பாலும் இக்கால மக்கள் பயிலும் இலக்கியத் துறைகளான சிறுகதை, புதினம் போன்ற துறைகளில் பயன்படுத்தி, பிறமொழிச் சொற்கள் பெரும்பாலும் கலவாத எளிய இனிய நடையை மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்திய பெருமை டாக்டர் மு. வ. அவர்களையே சாரும் அவர் அத்துடன் நிற்காது அந்நடையையே தம் ஆசிரியர் தொழிலுக்கும் பயன்படுத்திக்கொண்டு மாணவர்களுக்கேற்ற வகையில் புதிய இலக்கிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் மொழியியல் நூல்களையும் படைத்தார். அதனால் மொழியியல் போன்ற மிகக் கடினமான துறைகூட மு. வ.வின் எளிய நடையால் மாணவர்களுக்கு எளிதில் விளங்கிற்று.

இறைவனை இறைமைக்காகவே வழிபட்டவர்கள் சைவ சமயக் குரவர்களான அப்பர் முதலியோர். காலச் சூழ்நிலைக்கேற்ற கருத்துக்களைக் கூறி, இச் சூழலுக்கிடை என்னை வாழவைத்துவிட்டாயே, எனக்குக் கடைதேற்றம் கிடையாதா? என்று கேட்டவர் தாயுமானவர். அவர் இறைவனை இறைமைக்காக அன்றித் தமக்காக வழிபட்டவர். வாழ்க்கைச்

சிக்கல்களை எடுத்துக்கூறி, சிந்திக்கச் செய்தவர் அவர். அவருடைய பாடல்களும் சுவாமி இராமதீர்த்தருடைய அறிவுரைகளும் மு. வ.வை மிகவும் கவர்ந்தன. அதனுல்தான் அவர் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பல சிக்கல்களை எடுத்துக்கூறி அவற்றை விடுவிப்பதற்கு வழியும் கூறினுர். மு. வ. கூறிய வாழ்க்கைத் தத்துவங்கள் சில அறநெறிக்குச் சற்று முரணுகக்கூடத் தோன்றும். ஆனுல், இன்றைய வாழ்க்கை முறைக்கு அவை தேவையென்பதால் அவற்றைத் துணிந்து கூறினுர்: 'ஒரு கூடைப் பழங்களில் பெரும்பாலானவை அழுகியிருக்க ஒரு சில பழங்கள் மட்டும் அழுகாது இருத்தல் பயனில்லை. அப் பழங்களும் வாழ வேண்டுமென்ருல் பிற பழங்களைப்போல அழுகித்தாளுக வேண்டும்' என்று ஒரு கருத்தை மு. வ. கூறுகிருர். இஃது 'அதிர்ச்சி வைத்தியம்தான்! ஆனுல இன்றைக்குத் தேவையான வைத்தியம்' என்று மு. வ. கருதினுர். இவ்வாறு சிந்தனையைத் தூண்டும் கருத்துக் கோவைகளும், வாழ்க்கைத் தத்துவங்களும் கொண்ட 'சிநதனைக் கட்டுரை'களுக்கும் மு. வ. தம் எளிய நடையைப் பயனபடுத்தினுர்.

டாக்டர் மு. வ. தம் தெளிவான நடையைப் பேச்சிலும் புகுத்தினுர்; அவர் சிறந்த பேச்சாளர். தமிழுலகம் போற்றும் உரையாசிரியர்; சங்க இலக்கியக் கனிகளைச் சுளை சுளையாக எடுத்து வைத்துத் தமிழ் மக்களைச் சுவைக்கச் செய்த இலக்கிய ஆராய்ச்சியாளர்; மொழி நூலறிஞர்; பைந்தமிழ் பாடும் பச்சையப்பன் கல்லூரியிலும், பல்கலைக் கழகத்திலும் பன்னூற்றுக் கணக்கான பைந்தமிழ்த் தொண்டாகளை உருவாக்கிய பெரும் பேராசிரியர். பள்ளி முதல் பல்கலைக் கழகம் வரை ஆட்சிசெய்த கல்வியாளர். இவையனைத்துக்கு மேலாக மிகச் சிறந்த பண்பாளர்—ஒரு சிறந்த மனிதர்.

டாக்டர் மு.வ. அவர்களைப் பலர் பல கோணங்களிலிருந்து கண்டுள்ளனர். 'தோள் கண்டார் தோளே கண்டார்' என்னு மாறு ஒவ்வொரு கோணத்தைக் கண்டவர்கள் அதையே கண்டு வந்தனர். டாக்டர் ந. சஞ்சீவி அவர்கள் மறைமலையடிகள் நூல்நிலையத்தில் நடைபெற்ற மு. வ. இரங்கல் கூட்டத்தில் குறிப்பிட்டதுபோன்று 'மு. வ.வை முழுதும் அறிந்தவர்கள் நம்மில் யாருமே கிடையாது' என்பது பேருண்மை.

தெளிவான எழுத்தும் பேச்சும் மு. வ.விற்குக் கைவந்த கலைகள். அவ்வாறே எளிய உடையணிந்து கொள்வது அவருக்கு மெய்வந்த கலை. எளிய உடையணிவதில் அவர் காந்தியைப்

பின்பற்றினர். 'கதரு'டையும் அணிந்தார். வாழ்வியலில் காந்தீயத்தைப் பின்பற்றினர். ஆனல், அரசியலில் அவர் காந்தியைப் பின்பற்றவில்லை. 'இந்தி' தமிழ்நாட்டில் திணிக்கப்பட்டபோது அதனை எதிர்த்தார். அதையும் கருத்துப் போராட்ட அளவில் வைத்துக்கொண்டாரே தவிர, கட்சிப் போராட்ட அளவில் இறங்கவில்லை.

உணர்ச்சிகளை அடக்கிவைத்துக் கொண்டுதான் பேசுவார். ஆனல் சில வேளைகளில் தம்மையும் மீறி, கேட்போர் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டும் வகையில் பேசி விடுவார். உடனே 'தமிழன் உணர்ச்சிக்கு இடம் கொடுத்ததால்தான் உயராமல் கெட்டான்' என்று கூறி உணர்ச்சியை அடக்கச் சொல்லுவார். எனவே, உடையிலும் சரி உள்ளத்துணர்ச்சியிலும் சரி 'எளிமை வேண்டும், புரட்சி கூடாது' என்று எண்ணி வந்தவர் அவர்.

எளிமையே உருவான மு. வ. 1912ஆம் ஆண்டு வட ஆர்க்காட்டைச் சார்ந்த திருப்பத்தூரில் முனிசாமி முதலியார்க்கும் அம்மாக்கண்ணு அம்மையார்க்கும் தமிழ்த்தாய் செய்த தவத்தின் பயனாய்த் தவமகனாய்த் தோன்றினர். தம் பள்ளிக் கல்வியை அவ்வூரிலிருந்த கிறித்தவ அறநிலையத்தார் நடத்தி வந்த பள்ளியிலேயே பெற்றார்.

உண்மை, ஒழுங்கு இவற்றுக்கு மேலாக ஒழுக்கம் ஆக இவற்றைக் கற்பிப்பதே கல்வியின் நோக்கம் என்று கிறித்தவ அறநிலையத்தினர் இவற்றையே மாணவர்களுக்குப் புகட்டினர். மு. வ. இவற்றை முழுக்க முழுக்கக் கைப்பற்றிக் கொண்டதோடன்றித் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் கைவிடாது காப்பாற்றி வந்தார்.

மகான் காந்தியின் எளிய வாழ்வு மு. வ.வுக்குப் பிடித்திருந்தது. அதை அன்றே 'சிக்கெனப் பிடித்தேன் எங்கெழுந்தருளுவதினியே' என்று பிடித்துக் கொண்டார். அதைச் 'சிக்கென'ப் பிடித்ததன் விளைவாகச் 'சிக்கனத்தை'யும் மிக உறுதியாகப் பின்பற்றிக் கொண்டார். எப்போதும் எதிலும் எளிமை; எதற்கும் எங்கும் சின முருமை; யார் எந்தத் தவற்றைச் செய்யினும் அதைப் பொறுத்துக்கொள்ளும் சகிப்புத் தன்மை; இளமை முதல் முதுமை வரை எப்போதும் அவர் முகத்தை விட்டு அகலாத புன்முறுவல் இவையனைத்துமே அவரைத் தலைசிறந்த பண்பாளராக உருவாக்கின எனலாம்.

பதினரும் வயதில் பள்ளிப்படிப்பு முடிந்தபின் அன்றும், இன்றும், என்றும் உள்ள நிலையான உண்மையான 'வில்லை'

யணிந்த வேலையாளை வேலை ஏவும் 'அரசு வேலையே பெரிய வேலை' என்ற கருத்திற்கிணங்க மு. வ.வும் வட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகத்தில் எழுத்தர் வேலையை ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் வாழ்நாளை அவருடைய 62ஆம் அகவையில் முடித்து வைத்த ஈளை நோய் அவரை அத்தொடக்க காலத்தில் எழுத்தர் பணியைப் போக்குவதற்கும் உதவியாக இருந்தது. அப்போதே மு. வ நேர்மையை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை எழுந்தது. அவர் பார்த்துவந்த 'ஆப்காரி' எழுத்தர் பணி மதுவிலக்கு நடைமுறையில் இருந்த காரணத்தால் பெரும் கையூட்டுப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பாக இருந்தது. எனினும் அறத்தைத் தம் வாழ்க்கைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்த மு. வ. நேர்மையிலிருந்து ஒரு சிறிதும் பிறழவில்லை.

அந்நாளிலேயே காந்தியத்தின்மீது அவர் கொண்டிருந்த பற்றின் காரணமாகக் கதர் உடைதான் அணிவது வழக்கம். ஒருமுறை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் அலுவலகக் கடிதம் ஒன்றை யெடுத்துக் கொண்டு மு. வ. வே நேரில் செல்ல வேண்டியிருந்தது. அப்போது அருகில் இருந்தவர்கள் 'கதருடை அணிந்திருக்கிறாயே, ஆட்சித் தலைவர் அதைக் கண்டிப்பாரே' என்றனராம். அதற்கு ஒரு சிறிதும் அஞ்சாத மு. வ. 'இந்த வேலையே போயினுஞ் சரி. இதற்காக என்னுடைய உடையை மாற்றிக் கொள்ள மாட்டேன்' என்று கூறினாராம். இந்தப் பற்று அவர் வாழ்நாள் இறுதிவரை ஒரு சிறிதும் குறையாமல் இருந்தது பாராட்டுதற்குரியதாகும்.

ஓராண்டிற்குப் பின் அலுவலகப் பணியாய் நிலஅளவைக்காக வெளியே சென்று பணியாற்றுகையில் இருமித் துப்பினார். அதில் குருதி இருந்தது. அத்துடன் எழுத்தர் வேலைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டு மூன்றாண்டுகள் வேலம் கிராமத்தில் ஓய்வு எடுத்து வந்தார். அவ்வாறு நோயுற்றபோதுதான் மு. வ. இயற்கை வைத்திய முறையில் நாட்டம் கொண்டார். செர்மானிய இயற்கை வைத்தியரான டாக்டர் கூன் என்பார் எழுதிய 'The oneness of all diseases' என்ற நூலைப் படித்து அந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ள சிகிச்சை முறைகளைக் கையாண்டு தம் ஈளை நோயைப் போக்கிக் கொண்டார். அவ் வேளையில் தான் நண்பர்கள் அறிவுரையின்படி தமிழ் படித்தார்.

திருப்பத்தூர் முருகைய முதலியாரிடம் தமிழ் பயின்று 1931 இல் வித்துவான் முதனிலைத் தேர்வில் தேறினார். உடன் திருப்பத்தூரில் தமிழாசிரியராகப் பணியேற்றார்.

'வரதராசனார் தமிழறிஞர் என்பது வெள்ளிடை மலை; சீர்திருத்தக்காரர் என்பது உள்ளிட்ட விளக்கு' என்று தமிழ் முனிவர் திரு. வி. க. பின்னர்த் தம் வாழ்க்கைக் குறிப்பில் மு. வ. வைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்.

இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அவர் இளமைக் கால நிகழ்ச்சியையே காணலாம். மு. வ. வித்துவான் இறுதித் தேர்வுக்குரிய கட்டணத்தைச் செலுத்துவதற்காக வீட்டை விட்டுப் புறப்படுகையில் மயிர் வினைஞர் ஒருவர் எதிர்ப்பட்டாராம். 'சகுனம் சரியில்லை' என்று வீட்டிலிருந்தவர்கள் தடுத்தார்களாம். அதற்கு மு. வ. 'தேர்வில் நான் வெற்றி பெறேனாயின் அஃது என்னுடைய தவறுதானே தவிர இவ் வினைஞர் எதிர்ப்பட்டதுதான் என்று எப்படியாகும்? நான் உறுதியாக வெற்றி பெறுவேன்' என்று கூறிவிட்டுச் சென்று தொகையைச் செலுத்தி, தேர்வெழுதி மாநிலத்தில் முதல்வராகத் தேறி ரூ. 1000 திருப்பனந்தாள் பரிசும் பெற்றார்.

1935 இல் வித்துவான் தேர்வில் தேறிய பின் திருப்பத்தூர் நகராண்மைக் கழக உயர்நிலைப் பள்ளியின் தலைமைத் தமிழாசிரியர் பணி அவரை நாடி வந்தது.

மு. வ. பள்ளியாசிரியராக இருந்தபோதே எளிய உடையைத் தம் ஆசிரியப் பணிக்கென அமைத்துக் கொண்டார். கைத்தறி வேட்டியைக் கச்சம் வைத்துக் கட்டிக்கொள்வார். மேலே கதர்ச் சட்டை. அதன்மேல் வண்ணக் கதர்க்கோட்டு. தலையில் வெள்ளைப் பாகை. நெற்றியில் சிறு சந்தனப்பொட்டு. இதுதான் மு. வ. வின் எளிய தமிழாசிரியர் கோலம். இதைப் பின் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் ஆசிரியர் பணியேற்ற சில ஆண்டுகள் வரை பின்பற்றி வந்தார். ஈளை நோயே மு. வ. வை எழுத்தர் பணியிலிருந்து மீட்டு நமக்குத் தந்தது. ஆனால், அதுவே இறுதி நேரத்தில் அவர் உயிரை நம்மிடமிருந்து பறித்துக் கொண்டும் போய்விட்டது. நோயே மருந்தாவதும் அம் மருந்தே நோயாவதும் தமிழிலக்கியம் நமக்குக் கற்றுக் கொடுத்த பாடம்தானே?

தமிழ்த்தொண்டு செய்ய அவர் தயங்கியதே கிடையாது. திருப்பத்தூருக்கு அருகே உள்ள கிறித்துவ குல ஆசிரமத்தில் தொண்டாற்றி வந்த சில அன்பர்களுக்கு மு. வ. இரண்டு கல் தொலைவு நடந்து சென்று வாரத்திற்கு இருமுறை 'தமிழ்' கற்றுக்கொடுத்து வந்தார்.

அப்போது சிந்தனையைத் தூண்டும் வகையில் மக்கள் நல்வாழ்வுக்குப் பயன்படக்கூடிய கட்டுரைகளைச் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார் நடத்திவரும் 'செந்தமிழ்ச் செல்வி' மாத இதழுக்கு எழுதத் தொடங்கினார். அவர் எழுதிய 'ஊனும் உறக்கமும்' என்ற கட்டுரை 1939ஆம் ஆண்டு இதழில் வெளிவந்தது. அதன்பின் மொழியியல் கட்டுரைகளையும் அவர் எழுதலானார்.

திருக்குறளுக்குப் புதுவிளக்கம் காண வேண்டுமென்ற அவா அப்போதே அவருக்கு ஏற்பட்டது. அவர் எழுதிய முதல் நூல் 'திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம்' என்பதே. ஆனால் அவருடைய பல நூல்கள் அச்சேறிய பின்தான் அஃது அச்சுப் பொறியைக் கண்டது.

திருப்பத்தூரில் மு. வ. இருந்தபோதே அவருக்கும் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக ஆட்சியாளர் திரு வ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்கட்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டது. செந்தமிழ்ச் செல்விக்குக் கட்டுரைகளை எழுதி வந்த மு. வ. சிறுவர்க்குரிய சில நூல்களையும் எழுதினார்.

மு. வ. விடமிருந்த திறமையைக் கண்ட அவர் நண்பர்கள் சென்னையில் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் பணியாற்றினால் சிறப்படையலாம் என்று எண்ணி அப்போது அக் கல்லூரியின் அறங்காவலர் குழுவில் உறுப்பினராக இருந்த டாக்டர் இலக்குமணசாமி முதலியாரவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் கொடுத்து அனுப்பினார்களாம். மு. வ. வின் திறமையைக் கண்ட இலக்குவனார் உடனே பச்சையப்பன் கல்லூரியில் பயிற்றுசிரியர் பணியில் அவரை அமர்த்தினார்.

புதிதாகச் சென்னையில் குடியேறிய டாக்டர் மு. வ. அவர்கட்குக் கழக ஆட்சியாளர் திரு வ. சு அவர்கள் வீடு அமர்த்திக் கொடுத்ததோடு சிறுவர்க்கேற்ற வகையில் சில நூல்களையும் எழுதும்படி தூண்டினார்.

தாம் எழுத்தாளரான நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட்டு 1970 இல் அனைத்திந்திய புத்தகச் சந்தை சென்னையில் கூடியபோது ஒரு கருத்தரங்கத்தில் மு. வ. வே. குறிப்பிட்டார். 'இதோ என் எதிரே அமர்ந்திருக்கும் சுப்பையா பிள்ளை அவர்கள்தாம் என்னை முதன் முதல் புத்தகம் எழுதுமாறு தூண்டியவர்' என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்.

முதன் முதலாக மு. வ. எழுதிய நூலான 'குழந்தைப் பாட்டுக்கள்' 1939 இல் கழக வழி வெளிவந்தது. அதன்பின் சிறுவர்க்கேற்ற சில கதை நூல்களை எழுதினார்.

மு. வ. எழுதிய 'திருக்குறள் தெளிவுரை'தான் தமிழ்ப் புத்தக விற்பனை யுலகில் ஒரு பெரும் புரட்சியையே செய்து வருகின்றது. வேறு எந்த இலக்கிய நூலும் இந்திய மொழி களில் இதுவரை எட்டு நூறாயிரம் படிகள் விற்பனையான தில்லை. இதுவே அவருக்கு நிலைத்த புகழைத் தரும் நூல்.

1940 சூன் மாதம் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் மு. வ. வின் பைந்தமிழ்ப் பணி தொடங்கியது. அப்போது அங்குத் தமிழ்த் துறைத் தலைவராகத் திகழ்ந்தவர் மோசூர் கந்தசாமி முதலியார். அப்போதுதான் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் புதிய பாடத் திட்டத்தின்படி தமிழ் இலக்கியத்தைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கொண்டு பி. ஓ. எல். (ஆனர்சு) வகுப்பு தொடங்கப் பெற்றது. பாடத் திட்டத்தில் 'மொழி நூல், மொழி வரலாறு' போன்ற புதிய பாடங்கள் சேர்க்கப் பெற்றிருந்தன. அவற்றைக் கற்பிக்கும் பேறு மு. வ. வுக்குக் கிட்டியது அதுதான் மேலை நாட்டு மொழியியல்துறை தமிழ்நாட்டில் புகுதற்கும் அத் துறையில் அரிய வழிகாட்டியாகத் திகழ்கின்ற 'மொழி நூல்' 'மொழி வரலாறு' நூல்களை மு. வ. தமிழில் எழுதுவதற்கும் காரணமாயுமிருந்தது. அவற்றைக் கழகமே வெளியிட் டுள்ளது. கழகப் பெருவிழா மலர்கள் நான்கிற்குக் கட்டுரை களும் பாராட்டுரைகளும் வழங்கியுள்ளனர். கழகப் பத்துப் பாட்டு மாநாட்டுக்கும் கழக 1008 ஆவது வெளியீட்டு விழா விலே மொழி மாநாட்டுக்கும் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பித்தனர்.

அவரிடம் முதலணியில் பயிற்சி பெற்ற மாணவர்கள் நால்வர். டாக்டர் ரா. சீனிவாசன், திரு ம. ரா. போ. குருசாமி, திரு ச. ரகுநாயகம். திரு சி. வேங்கடசாமி. அந்த அணியைத் தொடர்ந்து பச்சையப்பன் கல்லூரியில் மு. வ. விடம் சிறப்புத் தமிழ் பயின்றவர்கள் ஐநூறுக்கு மேற்பட்டவராவர்.

அவர்தம் தோற்றப் பொலிவும் நிமிர்ந்த நன்னடையும் புன்னகை தவழும் முகமும் மாணவரை ஆட்கொண்டன. மாணவர் இயல்பறிந்து அவர்தம் உளமறிந்து ஏற்கும் வகையில் பாடஞ் சொல்வதில் மு. வ. வல்லவர்.

மு. வ. வின் ஆற்றலை உணர்ந்திருந்த கல்லூரி முதல்வர் திரு ஆர். கிருட்டிணமூர்த்தி அவர்கள் சிறப்புத் தமிழ் பயில மாணவர்களைச் சேர்க்கும் பொறுப்பை மு. வ. விடமே இறுதி வரை ஒப்படைத்திருந்தார். பின்னால் வேறுசில கல்லூரிகளில் தமிழ்ச் சிறப்பு வகுப்பு நடைபெற்ற போதுகூட 'மு. வ. விடம் பயில வேண்டும்' என்ற ஒரே நோக்குடன் பழ மரத்தை நாடும்

பறவைகளைப் போல மாணவர்கள் பச்சையப்பன் கல்லூரியை மொய்த்தனர்.

கல்லூரியில் மு. வ. ஆசானாக மட்டும் விளங்கவில்லை. ஆதரவற்ற மாணவர்கட்குப் பொருளுதவும் தந்தையாய், அரும் பசிக்கு அன்னமளித்து அரவணைக்கும் அன்னையாய்த் திகழ்ந் தார். வலக்கை யளிப்பதை இடக்கை யறியாது வழங்கிய வள்ளல் அவர். அவரிடம் பொருளுதவி பெற்ற மாணவர்கள் பலர். அவருடைய மாணவர்கள் கல்லூரியை விட்டுச் சென்ற பின்னரும் அவரையே தம் வாழ்க்கைக்கு வழிவகுக்கும் தலைவராய் எண்ணி அவருடைய உதவியை நாடி வாழ்ந்தனர். கல்விப் பணி வளர்க்கும் திரு. வி. க. பள்ளிக்கு ரூ 11,000 உதவியதோடு தம்முடைய நூல்களுள் நான்கை அப் பள்ளிக்கே உரிமைப்படுத்தியுள்ளார்.

பேராசிரியராகத் திகழ்ந்த மு. வ. பேரும் புகழும் பெற்ற எழுத்தாளராய், கேட்டார்ப்பிணிக்கும் வகையில் சொற்பெருக் காற்றும் பேச்சாளராய் வளர்ந்தார். அவ்வகையில் அவர் தமிழ் முனிவர் திரு. வி. க. அவர்களையே தம் ஆசானாய் ஏற்றுக் கொண்டார்.

ஆற்றொழுக்கான எளிய நடையில் அறத்தின் ஆற்றலை வலியுறுத்தும் கட்டுரைகளையும் கதைகளையும் எழுதத் தொடங் கினார். அவருடைய எழுத்துக்கள் அவருடைய மாணவர்களை மட்டுமன்றித் தமிழ்நாட்டு மக்களனைவரையும் கவர்ந்தது. தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்து கொண்டு முதன் முதல் புதினங் களை எழுதியவர் அவரே. அத்துறையிலும் பிற எழுத்தாளர்கள் யாரும் இதுவரை சாதிக்க முடியாததையும் சாதித்துவிட்டார். அவருடைய புதினம் எதுவும் பத்திரிகைகளுக்குத் தொடர் கதையாக எழுதப்பட்டதன்று. எல்லாமே முதலில் நூல்வடிவில் தான் வெளிவந்தன. ஒன்றிரண்டு மட்டும் இதழ்களில் தொடர் கதைகளாக வந்திருப்பினும் கூட அவை முழுவதுமே ஒரே சமயத்தில் எழுதப் பட்டவைதாம்.

கதை கட்டுரைகளைப் படைப்பதோடு மட்டும் மு. வ. நின்று விடாது பல்கலைக் கழக ஆராய்ச்சிப் பணியிலும் ஈடுபட்டார். 'தமிழில் வினைச்சொற்கள்' என்ற தலைப்பில் ஆராய்ச்சி செய்து 1945 ஆம் ஆண்டில் 'எம். ஓ. எல்' பட்டம் பெற்றார்.

டாக்டர் மு. வ. அவர்கட்கு இயற்கைக் காட்சிகளில் இளமை முதலே ஈடுபாடு உண்டு. காலையிலும் மாலையிலும் ஊரைவிட்டு வெகுதொலைவு சென்று இயற்கைக் காட்சிகளைக்

கண்டு மகிழ்வார். ஈளைநோயால் துன்புற்று 'வேலம்' கிராமத்தில் ஒய்வு பெற்றுவந்த நாள்முதல் இறுதியாக மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் பொறுப்பில் பணியாற்றிய போது மதுரைக்குப் பத்துக்கல் தொலைவிலுள்ள நாகமலையில் வாழ்ந்தவரை இயற்கைக் காட்சிகளைக் கண்டு மகிழ அவர் தவறியதே இல்லை.

கதிரவன் மலை வாயில் வீழும் மாலைநேரம், விண்முழுதும் குடைவிரித்து விண்மீன்கள் மின்னும் இரவு நேரம், எந்நேரமாயினும் திறந்த வெளியில் அமர்ந்துகொண்டு நரிகள் ஊளையொலி தொலைவில் கேட்க அமைதியாக நீண்டநேரம் பக்கத்தில் அமர்ந்திருப்பவர்களிடம் கூடப் பேசாது இயற்கையின்பத்தில் மூழ்கிக் கிடப்பார்.

இயற்கையைக் கண்டு மகிழ்வதில் அவர்க்கேற்பட்ட ஈடுபாடே டாக்டர் பட்ட ஆய்வுக்குக்கூட 'பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை' (The Treatment of Nature in Sangam Literature) என்ற தலைப்பை எடுத்துக்கொள்ளச் செய்தது போலும்.

1947 இல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் அவருக்கு பிஎச். டி. பட்டம் வழங்கிற்று. அப் பல்கலைக் கழகத்தின்வழி தமிழ்த் துறையில் முதன் முதல் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர் மு. வ. அவர்கள்தாம்.

1944 முதல் 46 வரை சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த்துறையில் 'ரீடர்' பொறுப்பேற்றிருந்தார். அவ்வமயம் அவர் நிகழ்த்திய ஆராய்ச்சிச் சொற்பொழிவுகளே 'புலவர் கண்ணீர்' 'ஓவச் செய்தி' போன்ற நூல்களாக வெளிவந்தன.

கடற்கரைக் காற்று அவருடைய ஈளை நோய்க்கு ஏற்றுக் கொள்ளாததால் அப்பொறுப்பை விட்டுவிட்டு மீண்டும் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் பேராசிரியர் பதவியில் சேர்ந்தார்.

ஆசிரியப் பணிபோகத் தமக்கு எஞ்சியிருந்த நேரத்தையெல்லாம் எழுத்துப் பணியிலேயே செலவிட்டார். இரவு நேரங்களையும் விடுமுறை நாட்களையும் எழுத்துப் பணிக்கே ஒப்படைத்தார். அதன் விளைவாகவே பல நூல்கள் வெளியாயின.

1940 முதல் 1955 வரை 15 ஆண்டுகள் அவருடைய எழுத்தின் பொற்காலம் எனலாம். அவர் எழுதிய 88 நூல்களில் 65 நூல்கள் அந்தப் பதினைந்து ஆண்டுகளில்

எழுதியவையே. அவருடைய பல நூல்கள் பலமுறை மறுபதிப்பாயின.

அவர் எழுத்துக்களில் இழையோடியுள்ள சிந்தனைக் கதிர்களும் பொன்மொழிகளும் இளைஞர்களைக் கவர்ந்தன. அவற்றைத் தம் எழுத்துகளிலும் பேச்சுகளிலும் கையாண்டனர். தம் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் அறவுரைகளாக அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

அவருடைய நூல்களில் மூன்று தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் பரிசையும், மூன்று சென்னை அரசாங்கத்தின் பரிசையும் பெற்றுள்ளன. அவர் எழுதிய 'அகல் விளக்கு' நூல் சாகித்திய அகடெமியின் பரிசைப் பெற்றுள்ளது. மு. வ. தம் நூல்களுக்குக் கிடைத்த பரிசை ஏற்றுக்கொண்டாரே தவிர நடுவணரசு வழங்கிய பத்மஸ்ரீ (தாமரைத்திரு) பட்டத்தைப் பெறவும் கழக ௱008 ஆவது வெளியீட்டு விழாவிலே கழகம் வழங்க விரும்பிய பாராட்டையும் பரிசையும் பெற மறுத்துவிட்டனர்.

சொல்லின் செல்வர் சேதுப்பிள்ளை மறைவுக்குப் பின் மு. வ. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பொறுப்பை 1961 ஆம் ஆண்டில் ஏற்றார்.

நீண்டகாலமாக மெல்லிய நடைபோட்டு வந்த ஆராய்ச்சித் துறையை மு. வ. முடுக்கி விட்டார். பல மாணவர்களை 'டாக்டர்' பட்ட ஆராய்ச்சிக்குத் தம் கீழ்ப் பதிவு செய்ய ஒப்புக்கொண்டார். அதனால் சென்னைப் பல்கலைக் கழகவழி திறன்படைத்த இளைஞர்கள் விரைவில் 'டாக்டர்' பட்டங்கள் பெற்றுச் சிறந்தனர்.

தமிழ்த்துறையில் பல்வேறு மாறுதல்களைச் செய்து தம்மிடம் பயின்ற இளைஞர்களையே அத்துறையின் பல்வேறு பொறுப்புக்களில் அமர்த்தினார்.

ஆராய்ச்சித்திறன் மிக்க அறிஞர்களைக் கொண்டு தமிழ்த் துறையின் சார்பில் அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தச் செய்தார்.

மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் வியக்கும் வகையில் சென்னையில் உலகத் தமிழ் மாநாட்டை நடத்தி அதன் வழி வந்த பெருந்தொகையில் ஒரு பகுதியைச் சென்னை, அண்ணாமலை, மதுரைப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு அளித்தார்.

அத்தொகையைப் பெற்றுப் பல்கலைக் கழகத்தில் 'திருக்குறள் ஆராய்ச்சித் துறை'யை டாக்டர் மு. வ. செம்மையுற அமைத்து அத்துறை செய்ய வேண்டிய பணிகளைத் திட்டமிட்டுக் கொடுத்தார்.

தமிழ்ப் பேராசிரியராக மட்டுமே திகழ்ந்த மு. வ. அவர்களைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தராகக் கண்டு மகிழ வேண்டுமென்று தமிழினமே விரும்பியது. அந்த அவாவுக்கு உருக்கொடுத்து மு. வ. வை. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தராக்கிய பெருமை தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களையே சாரும். கல்லூரியில் பணியாற்றிய போது கல்லூரி முதல்வர் பொறுப்பை ஏற்க மறுத்தவர்; அரசர் முத்தையா செட்டியாரவர்களின் அன்பழைப்பை ஏற்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்துத் துணைவேந்தர் பொறுப்பை ஏற்கமறுத்தவர் இறுதியாகத் தமிழாய்ந்த கூடலுக்குத் தண்டமிழ் வேந்தராய்ச் சென்றார்.

தமிழ் மட்டுமே பயின்று முதன் முதல் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தரான பெருமை டாக்டர் மு. வ. அவர்களுக்கே உரியது.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் தவழ்ந்து எழுந்து தளர் நடையிடத் தொடங்கிய நேரத்தில் மு. வ. அதன் துணைவேந்தரானார். இருக்குமிடம் சிறிதாயினும் அது தமக்கென்று சொந்தமான இடமாக இருக்க வேண்டுமென்பது டாக்டர் மு. வ.வின் நீண்டநாள் கருத்து. தமக்கு மட்டுமல்லாது தம்முடைய மாணவர்கட்கும் வசதியுடன் வாழ வளமனைகளை அமைத்துத் தந்தவர் அவர்.

சிறிய கட்டிடங்களில் வசதியின்றிச் செயல்பட்டு வந்த மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தைக் கண்டார் அவர். ஊருக்குத் தொலைவில் அமைதியான இடத்தில் புதிய புதிய கட்டிடங்களைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பல்வேறு துறைகளுக்கும் அமைத்துக் கொடுத்தார். குழந்தைகள் சிறுவீடு கட்டி மகிழ்வதைப்போல ஒவ்வொரு கட்டிடமும் கட்டப்பெற்று முடிவுறும் போதும் அவர் மகிழ்வார். தம்மைப் பார்க்கவரும் அனைவரையும் அழைத்துச் சென்று பல்கலைக் கழகக் கட்டிடங்களைக் காட்டுவது அவர் மகிழ்ச்சியாகச் செய்த செயல்.

வாழ்நாள் இறுதியில் கூட, கொடிய நெஞ்சுவலி ஏற்பட்ட பின்னரும் நடுவண் அரசுக் கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு நூருல் அசன் அவர்களைத்தாமே அழைத்துக்கொண்டு பல்கலைக் கழகக் கட்டிடங்கள் முழுவதையும் சுற்றிக் காட்டினாராம்.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் டாக்டர் மு. வ. செய்துள்ள பணி செம்மையானதாகும். முதன் முறையாகத் தமிழகத்தில் தம் பல்கலைக் கழகவழி அஞ்சல்வழிப் பாடத்திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார். அதனால் பொருள் வசதியின்றி மேற் படிப்பு பெறமுடியாது நின்றுவிட்ட பலர் இன்று பட்டம்பெறும் நிலையிலுள்ளனர்.

அடுத்து, வாழும் எழுத்தாளரான அகிலன் அவர்களின் எழுத்துத்திறனை ஆயும் சிறப்பான 'கருத்தரங்கு' ஒன்றையும் பல்கலைக் கழகத்தின்வழி நடத்தியது அவருக்குச் 'சங்க இலக் கியத்தில் மட்டுமின்றித் தற்கால இலக்கியத்தில் பேரீடுபாடு உண்டு' என்பதைக் காட்டுவதாகும். இவையன்றித் தமிழக வரலாற்றுக்குழு, உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் ஆகியவற் றின் தலைவராகவும் சிறந்த பணியாற்றியுள்ளார். இவருடைய பல்துறைப் பணிகளையும் தமிழ்ப் பணியையும் பாராட்டித்தான் அமெரிக்காவிலுள்ள ஊஸ்டர் கல்லூரி அவருக்குக் கவுரவ டாக்டர் பட்டமான 'டி. லிட்' பட்டத்தை வழங்கியுள்ளது. அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றில் 'டி. லிட்' பட்டம் பெற்ற தமிழறிஞர் டாக்டர் மு. வ. ஒருவரேயாவர்.

பல்கலைக் கழகப் பணி அவருக்கு நிறைவை யளிப்பினும் விரைவில் ஓய்வுபெற்று மீண்டும் எழுத்துப் பணியைத் தொடங்க விரும்பினார்.

அதன் பொருட்டே இரண்டாம் முறை அவரே துணை வேந்தராகப் பொறுப்பேற்கத் தயங்கினார்; மறுத்தார். ஆனால் அரசின் விருப்பத்தைத் தம் விருப்பத்தினும் பெரிதாக மதித்த தால் குடும்பத்தார் எதிர்த்தும் அப்பொறுப்பை மீண்டும் ஏற்றுக் கொண்டார்.

நேரிய ஒழுக்கமும் சீரிய பண்பும் அளவறிந்துண்ணும் வாழ்க்கை அமைப்பும், நோய்க்கிடங்கொடா உடலோம்பு முறையும் இருந்துங் கூடக் காலன் அவரை விடவில்லை. சென்னையிலிருந்தபோதே 1969 ஆம் ஆண்டு அவரை நெஞ் சடைப்பு நோய் முதன் முறை தாக்கிற்று. வேண்டிய ஓய் வெடுத்துக் கொண்டாரே தவிர ஆங்கில மருத்துவமுறையைக் கைக்கொள்ளவில்லை. இரண்டாம் முறையாக மதுரையை விட்டுக் கடைசியாகப் புறப்படுவதற்குமுன் மதுரைப் பல்கலைக் கழகப் பட்டமளிப்பு விழா நிகழ்ச்சிக்குமுன் நெஞ்சடைப்பும் மார்வலியும் ஏற்பட்டன. விரைவில் தம் பணிகளை முடித்துக் கொண்டு சென்னையை யடைந்தார்.

முத்தமிழை வளர்த்த மு. வ. விற்கு மூன்று ஆண் மக்கள் உள்ளனர். அரசு, நம்பி, பாரி ஆகிய மூவரும் ஆங்கில மருத்துவத்துறையில் மணிகள். இருப்பினும் மு. வ. தமக்கு இயற்கை மருத்துவம்தான் ஒத்துக்கொள்ளும் என்று மற்ற முறையைப் புறக்கணித்தார். அவர் தம் துணைவியார் ராதா அம்மையார் எடுத்துக் கூறியும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேனென்று அடம் பிடித்தார்.

'அடம்' என்றால் என்ன என்று மு. வ. 'குழந்தை' என்ற நூலில் விளக்குகிறார்.

"அடம் என்றால் என்ன? கொள்கையில் உறுதிதானே? அதுதானே வேண்டும்' என்று நூல்கள் சொல்கின்றன. கொடுக்கும் லஞ்சத்திற்காக, புகழும் புகழ்ச்சிக்காகக் கொள்கையை மாற்றிக் கொண்டால் உலகம் பழிக்கிறதே! காந்தியைப் போல 'அடம்' பிடித்தவர்களைத்தானே உலகம் போற்றுகிறது"

காந்தியத்தைக் கடைசிவரை கைவிடாத மு. வ. அடத்தையும் கைவிடவில்லை. ஆனாலும் தாம் கைவிடாத இயற்கை மருத்துவ முறை தம்மைக் கைவிட்டு விட்டது என்பதை மறைவதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன் உணர்ந்த மு. வ. தம் மக்கள் வழி தம்மை ஒப்படைத்தார். அவர் கட்டுக்கடங்காத இதயத் துடிப்பைக் கட்டுபபடுத்தி அவரை மீட்க எண்ணிய நிலையில் அவருடன் பிறந்த ஈளைநோய் மிகுதியானது. ஒன்றுக்கு மருந்து கொடுத்தால் மற்றொரு நோய்க்கு அது நஞ்சாகிவிடும். எனவே ஈளைநோயும் இதய நோயும் சேர்ந்து அவர்தம் நற்றமிழைப் பேசிப்பேசி மகிழ்ந்த நாவை, எழுதி எழுதி ஓயாத கையை, இன்தமிழை எண்ணி எண்ணித் துடித்துக் கொண்டிருந்த இதயத்தை ஒடுக்கி விட்டன.

டாக்டர் மு. வ. ஓர் ஆலமரம். அவருடைய மாணவர்கள் அம் மரத்தின் விழுதுகள். அவ் விழுதுகள் இன்று இந்தியாவில் மட்டுமின்றி உலகநாடுகள் பலவற்றிலும் தமிழ் கற்பிக்கப்பெறும் பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களில் வேருன்றி வளர்ந்துள்ளன. விதிவலியால் இன்று ஆலமரத்தின் அடிவேர்கள் அறுந்து விட்டன. ஆனால் சுற்றி நிற்கும் விழுதுகளால் ஆலமரம் ஆண்டாண்டுக் காலத்திற்குக் காப்பாற்றப்பெறும்.

—இரா. முத்துக்குமாரசாமி.

டாக்டர் மு. வ. நூல்கள் (கால வரிசை)

தடித்த எழுத்திலுள்ளவை கழக வெளியீடுகள்

வரிசை எண்	ஆண்டு		வரிசை	தலைப்பு	புதிய பதிப்பு எண்	புதிய பதிப்பு ஆண்டு	பக்கம்
1	நவ	1939	1	குழந்தைப் பாட்டுக்கள்	4	1961	32
2	,,	,,	2	இளைஞர்க்கான கதைகள்	—	—	24
3	,,	,,	3	கழகத்தமிழ் இலக்கணம்1,2	15	1945	182
4	,,	,,	4	ஷேக்ஸ்பியர் கதைகள் 1	8	1967	67
5	சன	1940	1	,, 2	7	1970	106
6	,,	,,	2	படியாதவர் படும்பாடு			104
7	,,	,,	3	கழகச் சிறுகதைகள் 1-3	4	1960	84
8	நவ	1941	1	கழகத் தமிழ் இலக்கணம் -3			103
9	மார்ச்	1944	1	பாவை	?	1968	190
10	ஏப்	,,	2	விடுதலையா?	2	1968	94
11	பிப்	1945	1	அறமும் அரசியலும்	5	1964	137
12	மே	,,	2	தமிழ் நெஞ்சம்	10	1973	128
13	நவ	,,	3	கண்ணுடைய வாழ்வு	3	1959	103
14	பிப்	1946	1	ஓவச்செய்தி	4	1963	179
15	மே	,,	2	கண்ணகி	4	1965	111
16		1947	1	கள்ளோ காவியமோ	?	1970	87
17	ஏப்	,,	2	கி. பி. 2000	7	1973	99
18	ஜூன்	,,	3	மொழி நூல்	7	1974	304
19	ஏப்	1948	1	காந்தியண்ணல்	7	1967	100
20	மே	,,	2	அன்னைக்கு	7	1973	72
21	,,	,,	3	திருவள்ளுவர்: வா. விளக்கம்	7	1967	416
22	ஜூலை	,,	4	மாதவி	4	1967	87
23	நவ	,,	5	மணல் வீடு	4	1954	64
24		,,	6	செந்தாமரை	8	1964	144
25		,,	7	அரசியல் அலைகள்	4	1962	117
26	பிப்	1949	1	நண்பர்க்கு	7	1967	128
27	மே	,,	2	தம்பிக்கு	?	1972	56
28	,,	,,	3	திருக்குறள் தெளிவுரை	28	1974	266
29		,,	4	கவிஞர் தாகூர்	11	1967	79
30		,,	5	அந்தநாள்		—	192
31	பிப்	1950	1	பெற்ற மனம்	5	1970	405
32	மார்ச்	,,	2	தங்கைக்கு	8	1966	80
33	ஜூன்	,,	3	யான் கண்ட இலங்கை	5	1971	128
34	அக்	,,	4	பழியும் பாவமும்	4	1973	111
35		,,	5	மலர் விழி	7	1969	333
36	அக்	1951	1	பச்சையப்பர்		?	104
37	ஏப்	1952	1	அல்லி	5	1974	302
38	,,	,,	2	கரித்துண்டு	5	1969	262
39	ஜூலை	,,	3	அறிஞர் பெர்னார்டு ஷா	5	1966	131
40	,,	,,	4	இளங்கோ		—	43

41	ஆக	1952	5	எழுத்தின் கதை	4	1966	89
42	,,	,,	6	சொல்லின் கதை	4	1966	47
43	,,	,,	7	முல்லைத்திணை	3	1964	90
44	திச	,,	8	மொழியின் கதை	4	1966	44
45		,,	9	மனச்சான்று	4	1963	128
46	மே	1953	1	இலக்கிய ஆராய்ச்சி	4	1977	176
47	ஜுன்	,,	2	குறட்டை ஒலி	3	1967	132
48	நவ	,,	3	குறுந்தொகை விருந்து			112
49		,,	4	நற்றிணை விருந்து			128
50	ஆக	1954	1	மொழியியற் கட்டுரைகள்	2	1973	272
51	நவ	,,	2	மொழி வரலாறு	5	1972	444
52	திச	,,	3	நெடுந்தொகைச் செல்வம்	2	1957	192
53	,,	,,	4	நெடுந்தொகை விருந்து	2	1947	203
54		,,	5	குருவிப் போர்	2	1965	99
55		,,	6	குழந்தை	4	1964	93
56	மார்ச்	1955	1	குறுந்தொகைச் செல்வம்	2	1958	180
57	நவ	,,	2	டாக்டர் அல்லி	5	1973	167
58		,,	3	கொங்குதேர் வாழ்க்கை	3	1963	72
59	பிப்	1956	1	நடைவண்டி	3	1964	100
60		,,	2	கயமை	3	1969	448
61		,,	3	கல்வி	3	1967	144
62		,,	4	நாட்டுப்பற்று	2	1965	140
63		,,	5	மொழிப்பற்று	4	1973	135
64		,,	6	நெஞ்சில் ஒரு முள்			600
65	மே	1957	1	Treatment of nature	2	1969	436
66	சன	1958	1	அகல்விளக்கு	3	1966	406
67	நவ	..	2	நற்றிணைச்செல்வம்			182
68	சன	1959	1	பெண்மை வாழ்க	3	1966	88
69	,,	,,	2	இலக்கியத் திறன்			340
70		,,	3	புலவர் கண்ணீர்	2	1963	100
71	நவ	,,	4	உலகப் பேரேடு	2	1962	164
72		,,	5	காதல் எங்கே?	4	1065	107
73		,,	6	மூன்று நாடகங்கள்	3	1963	105
74		,,	7	இளங்கோ அடிகள்	3	1973	135
75	மார்ச்	1960	1	இலக்கிய மரபு	2	1968	208
76		,,	2	வாடாமலர்	3	1972	354
77	ஏப்	1961	1	மண்குடிசை	2	1964	504
78		,,	2	திரு. வி. க	3	1968	155
79	சன	1962	1	மண்ணின் மதிப்பு	—	—	214
80		,,	2	இலக்கியக் காட்சிகள்	2	1968	85
81		1964	1	பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை	—	—	621
82		1967	1	Ilango adigal	—	—	72
83		1968	1	குறள் காட்டும் காதலர்	—	—	118
84		1972	1	தமிழ் இலக்கிய வரலாறு	—	—	875
85		1973	1	நல்வாழ்வு	—	—	84

———

பெருமக்களின் பிரிவாற்ருமை

திறன்படைத்த துணைவேந்தர்

தமிழக ஆளுநர் கே. கே. ஷா

இன்றைய இளந் தலைமுறையினரோடு ஒத்துப்போவது மிகக் கடினமான செயல். இச் சூழ்நிலையில் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்துத் துணைவேந்தராயிருந்து மறைந்த டாக்டர் மு. வரத ராசனுர் மிகுந்த திறன்படைத்த துணைவேந்தர்களுள் ஒருவராய்த் திகழ்ந்தார்.

மாணவர்களாலும் அறிஞர்களாலும் இக்காலத்தவராலும் பொதுமக்களாலும் பாராட்டும் அன்பும் செலுத்தப்பெற்றவர் அவர். டாக்டர் மு. வரதராசனுர் புகழ்மிக்க அறிஞர். பெரு வளர்ச்சியுடைய தமிழ் மொழியில் அவர் சிறந்த அறிஞர். அவர் எங்கெங்குச் சென்ருலும் அங்கங்குத் தம்முடைய தனிப் பண்பை யும் பேரறிவையும் நிலைநாட்டி வந்தார். முழுதும் நேர்மையான வர். சிறப்பான கூர்ந்த அறிவு படைத்தவர். எப்பொழுதும் ஒளிவீசும் புன்சிரிப்புடன் கூடியவர். அடக்கமும் பண்பும் ஒருங்கே இணைந்தவர். இந்த நாடும், குறிப்பாகத் தமிழ்நாடும் அவருடைய மறைவால் ஏழ்மையை யடைந்துவிட்டது.

தமிழ்க்கனி வழங்கும் தரு சாய்ந்தது !

தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு

டாக்டர் கலைஞர் மு. கருணநிதி

அடுக்கடுக்கான அதிர்ச்சிகள் எத்தனைதான் தாங்கிக் கொள்ள முடிகிறது. அடக்கத்தின் உருவமாய் அருந்தமிழர் பண்பாட்டின் உறைவிடமாய்த் திகழ்ந்த தமிழவேள் பி. டி. இராசன் அவர்கள்-இந்தியாவின் புகழ்மிக்க மனிதர் கிருஷ்ண மேனன் அவர்கள்-தமிழ்க் கடலாக ஆங்கில மேதையாக விளங்கிய திருவாசகமணி பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள்-கலை யுலகில் நற்படைப்புக்களை வழங்கிய பந்தலு அவர்கள்-ஆகி யோரைக் கடந்த பதினைந்து நாட்களுக்குள்ளாக ஒருவர்பின் ஒருவராகப் பறித்துக்கொண்ட இயற்கை, இதோ டாக்டர் மு. வ. அவர்களையும் பறித்துக்கொண்டு மற்ருெரு மகத்தான சோக வெள்ளத்தில் நம்மையெல்லாம் தள்ளிவிட்ட கொடுமையை நிகழ்த்திவிட்டது.

காலத்தின் கொடிய கரங்கள் தமிழ்க்கனி குலுங்கும் தருவொன்றை வெட்டிச் சாய்த்துவிட்ட அநியாயத்தை என்னவென்று சொல்லுவது? தமிழ் இலக்கியக்கடலில் சிந்தனைப் பாய் விரித்துப் பயணம் நடத்திய கப்பல், திடீரென மூழ்கி விட்டதே!

மு. வ. அடடா!

அந்தப் பெயர் ஒலிக்காத தமிழ் நெஞ்சங்களே கிடையாதே! அவர் கைபட்டுத் தமிழ் எழுத்து உயிர்பெற்று உலவிற்றே. அவர் சொல்லில் விளையாடிற்றே-இன்பத் தமிழ்-இனிய தமிழ்-இலக்கியத் தமிழ்!

நிறைகுடமாகத் திகழ்ந்த அந்த நேர்மையாளர் எழுதிக் குவித்த ஏடுகள்தாம் எத்தனை! எத்தனை! மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராக அவரைப் பார்த்து மகிழும் பேறு கிடைத்ததென்று பெருமை அடைந்திருந்தோமே—சென்ற திங்கள் 14ஆம் நாள்தானே மதுரை ஆலயத்தில் நடைபெற்ற புலவர்களுக்குப் பொற்கிழி வழங்கும் விழாவில் நானும் அவரும் கலந்து கொண்டோம். ஆலயத்தில் உள்ள சங்கப் புலவர் களின் சிலைகளை எல்லாம் என்னிடத்தில் காட்டி விளக்கங்கள் தந்தாரே! அப்போதெல்லாம் இப்படி ஒரு முடிவு இவ்வளவு விரைவாக அவரைத் தழுவிக் கொள்ளும் என்று யாரும் நினைத்ததுகூடக் கிடையாது!

அறிஞர் பெருந்தகை!

அருங்குண சீலர்

அற்புத எழுத்தாளர்!

சிந்தனையாளர்!

சீர்திருத்தவாதி!

"நினைத்துப் பேசு—நினைத்ததையெல்லாம் பேசாதே"— என்ற இலக்கணத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கிய மேதை. அவர் பிரிவு, தாங்கிட முடியாத ஒன்று!

அரிய துணை யொன்றை இழந்துவிட்ட வேதனை என்னை வாட்டுகிறது. இன்னும் பல ஆண்டுகாலம் வாழ்ந்திருந்தால் தமிழ்த்தாயின் மணிமகுடத்தில் எத்தனையோ முத்துக்களை, வைர வைடூரியங்களை அவர் பதித்திருப்பார்.

தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்;

என்பதற்கேற்ப, அந்தத் தக்காரின் எச்சமாக அவர் எழுதிக் குவித்த நூல்கள் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள், எடுத்த நற்பெயர்—அனைத்தும் நிற்கின்றன.

டாக்டர் மு. வ. தமிழுலகம் என்றென்றும் மறவாத ஒரு பெயர். அந்த உயர்ந்த தமிழரை இழந்து தவிக்கும் அனைவரது கண்ணீரோடு என் கண்ணீரையும் சங்கமமாக்கி, அவருக்கு இதயமார்ந்த அஞ்சலியைச் செலுத்துகிறேன்.

தமிழ்த்தாயின் தலைமகன்

தமிழகக் கல்வி அமைச்சர்

டாக்டர், நாவலர் இரா. நெடுஞ்செழியன்

டாக்டர் மு. வரதராசனார் மறைவின் மூலம் தமிழ்த்தாய் தனது சிறந்த தலைமகனை இழந்து விட்டாள்; தமிழால் அவர் ஏற்றம் பெற்றார். அவரால் தமிழ் ஏற்றம் பெற்றது.

ஆழ்ந்த தமிழ்ப் புலமையும், சிறந்த நுண்ணறிவும், பரந்த உள்ளமும், மிக்க அடக்கமும், பெருந்தன்மையும் கொண்ட அவர் தமிழ் மக்களின் பேரன்பையும் பெருமதிப்பையும் பெரு வாரியாகப் பெற்றிருந்தார். சாதாரண ஆசிரியராக வாழ்வினைத் தொடங்கிப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தராக ஆகும்அளவுக்கு உழைப்பாலும், முயற்சியாலும் வளர்ந்தார். மறையாப் புகழை நிலைநிறுத்திவிட்டு டாக்டர் மு. வரதராசனார் தம் வாழ்வை முடித்து விட்டார். அவரது எதிர்பாராத மறைவு நெஞ்சை உலுக்குகிற அளவுக்கு அதிர்ச்சியைத் தந்துள்ளது.

தமிழ்ப் பேரறிஞர் மு. வரதராசனாரைப் பிரிந்து வருந்தும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும் உற்ற நண்பர்களுக்கும், தி. மு. கழகப் பொதுச் செயலாளர் என்ற முறையிலும் தமிழகக் கல்வி அமைச்சர் என்ற முறையிலும் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் வளர்த்த செம்மல்

மாண்புமிகு நலத்துறை அமைச்சர்

பேராசிரியர் க. அன்பழகன், எம்.ஏ.

நாடு போற்றும் நற்பெயரும் ஓங்கிய புகழும் பெற்றுத் திகழ்ந்த தமிழ் வளர்த்த செம்மல்—டாக்டர் மு. வ. அவர்களின் திடீர் மறைவு தமிழுலகுக்குப் பேரிழப்பாகும்.

பலரும் பாராட்டும் வண்ணம் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தராக விளங்கி, மேலும் பல ஆண்டுகள் கல்வித்

துறைக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கவேண்டிய அனைத்துத் தகுதிகளும் பெற்றிருந்த மு. வ. அவர்களின் மறைவு ஈடுசெய்ய முடியாததாகும்.

காலத்தின் கண்ணாடி, கருத்தோட்டத்தின் முன்னோடி, ஆராய்ச்சிப் பெட்டகம், இலக்கியப் பூங்கொத்து எனத்தகும் நூல்கள் பலவற்றைப் படிப்பதற்கேற்ற எளிய இனிய தீந் தமிழ்ச் சொற்களால் இடையீடற்ற தெளிந்த நீரோடை போன்ற நடையில், நற்றமிழ்ப் பண்பும் மணமும் பரவ-அவர் இயற்றியதன் பயன்-தமிழ் நூல்கள் பயில்வோர் எண்ணிக்கையையே பெருக்குவதாயிற்று எனில்-வேறு பெருமையும் வேண்டுமோ?

அவரது அறிவாற்றல் கடல் கடந்தும்-மேல் நாட்டினிலும் ஏற்றுப் போற்றப்பட்டது என்பது அமெரிக்க இல்லினாய்சு பல்கலைக்கழகம் அவரது இலக்கியப் பணியைப் போற்றி வழங்கிய டாக்டர் பட்டத்தால் புலனாகும்.

தமிழ் மொழி உணர்விலே ஆழ்ந்து
தமிழ்ப் பண்பாட்டிலே தழைத்து
தகைசால் தமிழ்ப்பெரியார் திரு. வி. கவிடம் உள்ளம் ஒன்றி நின்று
தமிழறிஞர் யாவரிடமும் நேயம் பூண்டு
தமிழ் மக்களுக்கும்-இளைஞர்கட்குமே
தமது தொண்டை உரித்தாக்கித்
தமிழ்ப் பணியாற்றிய செம்மல் அவர்.

இன் சொல்லால், நன்னெஞ்சத்தால், உயர்ந்த நோக்கத்தால், பொறுமையால், பொச்சாவாமையால், புலவர்களிடையே கசப்புணர்வு தோன்ற இடந்தராது—புதுமைப் புலவர் கூட்டத்தின் தலைவராய் விளங்கியவர் டாக்டர் மு. வ.

''டாக்டர் மு. வ. மாணவர்'' என்னும் உரிமை உரையே பலப் பலருக்குப் 'பட்டமாக' விளங்கிப் பெருமை தேடித் தருவதெனில் ஒரு பேராசிரியர் எய்தத்தக்க வேறு புகழுமுளதோ! அவர்களிடத்திலே தோழமை கொள்ள நட்புடன் பல்லாண்டு பழக வாய்ப்புப் பெற்ற பல்லோருள்ளும் யானும் ஒருவன் என்பதிலே நான் பெருமைப் படுகிறேன்!

பீடும் பெருமையுமிக்க பேராசிரியர்

தமிழக வருவாய்த்துறை அமைச்சர்

மாண்புமிகு எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

டாக்டர் மு. வ.—தமிழ் நெஞ்சங்களில், தமிழாய்ந்த உள்ளங்களில் உறைந்துவிட்ட தண்டமிழ்ச் செல்வரின் பெயர்.

டாக்டர் மு. வ. அவர்களைச் சென்ற சூன் திங்களில் நிகழ்ந்த இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் கடைசி முறையாக நேரில் கண்டு உரையாடும் வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களைப் பற்றிக் கேட்டுப் பெருமிதம் கொண்டு இரும்பூதெய்தினர். 'மறைந்து கொண்டிருக்கும் நூல்களைக் கண்டெடுங்கள்—அவற்றைப் பதிப்பிக்கும் ஆக்க வேலையில் ஈடுபடுங்கள். வளர்ந்துவரும் ஆராய்ச்சிக்கு வழிவகுங்கள்' என்ற கருத்துப்பட அவர்கள் ஆற்றிய சொற்பெருக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் ஊட்டியது. அந்தத் தமிழ்க் கடலிலிருந்து முகிழ்த்துக் கிளர்ந்த முத்துக்கள் அருந்தமிழ் மாநாட்டிற்கு அணிகலன்கள் பூட்டின.

டாக்டர் மு. வ. தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கூறியது போல தமிழ்க்கனி குலுங்கிநின்ற தரு. எளிய, இனிய, தெளிவான தம் நூல்களால் படிப்பவர் நெஞ்சைப் பற்றிப் பிடித்துக்கொண்டு உயிரும் உணர்ச்சியும் ஊட்டி, தமிழின் சிறப்பை நாட்டியவர். அள்ள அள்ளக் குறையாத தமிழ் அமுதை வாரி வாரி வழங்கிய பெரியார்—பன்னூலாராய்ச்சியாளர்—எழுத்துலக வித்தகர்—பீடும் பெருமையு மிக்க பேராசிரியர்.

வாழ்நாளெல்லாம் தமிழுக்குழைத்த இச் செம்மல் விட்டுச் சென்ற சுவையும் பயனும் மிக்க இலக்கியப் பேழையைக் காப்போமாக. வாழ்க அவர்கள் புகழ்.

தமிழ் உள்ளவரையில் மு. வ.

தாமரைத்திரு நெ. து. சுந்தரவடிவேலு,
துணைவேந்தர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.

கோடிக்கணக்கான மக்கள் பிறக்கிறார்கள்; வளர்கிறார்கள்; எப்படியோ இருக்கிறார்கள். இறுதியில் மறைகிறார்கள். அவர்கள் வாழ்ந்த போதும் பலருக்குப் பயன்பட்டதில்லை. மறைந்த போதும் பலருக்கு அதிர்ச்சி உண்டாக்கியதில்லை.

இத்தகைய கோடிக்கணக்கான மக்கள் மந்தையிலே, ஒரு சிலர், கோடென உயர்ந்து நிற்கிறார்கள். கற்றுப்பெற்ற புலமையால், நுண்மாண் நுழைபுலத்தால், இடையரு உழைப்பால், பலருக்கும் பயன்படும் தொண்டால், அறிஞராக, சாதனையாளராக சிறந்து விளங்கும் சிலர் ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் தோன்றுவர். அச் சிலருடைய தோற்றமும் வளர்ச்சியும், வளமும் வாழ்வும் தங்கள் குடும்பங்களுக்குப் பயன்படுவதோடு நின்றுவிடாது, ஊருக்கும் நாட்டுக்கும் பெரிதும் பயன்படுவன

வாகும். அத்தகையோர் நீர் நிறைந்த ஊருணி அனையர். வாழ்ந்தபோது பலருக்கும் துணைநின்ற அவர்கள், மறைந்த போது, எண்ணற்ற மக்களுக்கு அதிர்ச்சியையும் ஆற்றாமையை யும் விட்டுச் செல்லுகிறார்கள்.

டாக்டர் மு. வரதராசனாரை, அமைச்சர்கள் முதல் பொது மக்கள் வரை பலரும் மு. வ. என்று செல்லமாக, வாய் மணக்க அழைப்பார்கள். எல்லோருடைய உள்ளங்களையும் எப்படிக் கவர்ந்தார், மு. வ.?

இயற்கை, மு. வ வுக்குச் சிலவற்றைத் தாராளமாக வழங் கியது. நல்ல மதிநுட்பத்தை நிறையக் கொடுத்ததைப் போலவே, ஓங்கி உயர்ந்த உடல் தோற்றத்தையும் கொடுத்தது.

தோற்றத்திலே உயர்ந்துநின்ற மு. வ. தமிழ்ப் புலமை யிலேயும் உயர்ந்து விளங்கினார். பலருடைய தமிழ்ப் புலமைக்கு இல்லாத தனிச் சிறப்பு அவருடைய புலமைக்கு உண்டு. என்ன சிறப்பு?

கல்வியின் மேல் நம் மக்களுக்கு நாட்டம் ஏற்படாத கால கட்டத்திலேயே, நாட்டுப்புறத்திலே சாதாரண குடியில் பிறந்த மு. வ. பள்ளியிறுதி வகுப்பு வரை படித்ததே பெருமை. அதற்கு மேல் கல்விக் கூடங்களில் சேர்ந்து படிக்கும் வாய்ப்புகள் இல்லாது போயினும் மு. வ. வின் கல்வி வளர்ச்சி தடைப்பட வில்லை.

தமிழ்க் கல்லூரியில் சேராது, தாமே படித்து, 'வித்துவான்' பட்டம் பெற்றதோடு, அதற்கான முதற் பரிசையும் தட்டிக் கொண்டவர், மு. வ. அவர்கள்.

அதோடு நின்றாரா? இல்லை. 'கற்றது கைம்மண்ணளவு' என்று உணர்ந்த, மு. வ. மேலும், தாமே தொடர்ந்து படித்து, தமிழில் மேற்பட்டங்கள் பெற்றார். ஆய்ந்து அறிந்து, டாக்டர் பட்டமும் பெற்றார்.

அறிவுப் பெருக்கம், பலருக்குப் போதைப் பொருள்; ஆனால் மு. வ. வுக்கு அல்ல. விளைந்து பழுத்த நெற்பயிர், பணிந்து பயன் தருவதுபோல், பேரறிஞர் மு. வ வின் நல்லியல் பாகிய அடக்கம் எல்லோருடைய நெஞ்சங்களையும் கவர்ந்தது.

மு. வ. அவர்களின் தமிழ்ப் புலமைக்கு உயிர் தமிழ்ப் பற்று. எனவே, பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்கி, நூற்றுக்கணக்கான நன் மாணக்கர்களை-காலமெல்லாம் தமிழ்ப் பற்று கொண்டவர்களை-உருவாக்கினார். அவருடைய மாணக்கர்கள், இந்தியா முழுவதும் பரவி, தமிழ்த்தொண்டு ஆற்றி வருகிறார்கள்.

தமிழ் உள்ளவரையில் மு. வ. புகழ் ஒளிரும் என்பது உறுதி. தமிழ் மணக்கும் இனிய நண்பராம் பேரறிஞர் மு. வரத ராசனார் அவர்களின் நினைவிற்கு அஞ்சலி.

இலக்கிய நிலா

திரு. சை. வே. சிட்டிபாபு, எம்.ஏ., பி.டி.,
கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர், சென்னை.

தமிழ் இலக்கியத் தீபமாக விளங்கிய பேரறிஞர் மு. வ. அவர்கள் சான்றாண்மை மிக்கவர். பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாக விளங்கி, இலக்கிய மரபோடு திறன்மிக்க வாழ்வைக் கண்டு, பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராக இருந்து அன்னார் ஆற்றிய இலக்கியத் தொண்டு எந்நாளும் போற்றுதற்குரியது.

எளிமையும், இனிமையும் இரு கண்ணாகக் கொண்டு வாழ்ந்த ஆன்றவிந்தடங்கிய அவ்விலக்கிய மேதையின் மறைவு தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் அனைத்திற்கும் பேரிழப்பாகும். அவர் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டு என்றும் வாடாமலராக நம் நெஞ்சப்பூங்காவில் எழிலையும், நறு மணத்தையும் பரப்பி நிற்கும் என்பதில் ஐயமிருக்க முடியுமோ?

திரு. வி. கவின் மறுபிறப்பாக, நடமாடும் திருக்குறளாக விளங்கிய அன்னார் பல்வேறு துறைகளில் ஈடுபட்டு, ஈடுபட்ட துறைகளிலெல்லாம் ஈடு இணையற்றவராக விளங்கி உயர்ந் தவர்.

தமிழ் இலக்கியத்தின் புதுமையாய்—உலக இலக்கியத் தோடு ஒப்பிடும் அளவுக்கு—புதுப்புது நவீனங்கள், அறிவுத் திறன் மிக்க ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்—திறனாய்வு நூல்கள் தந்து இலக்கிய வரலாற்றையும், மரபையும், திறனையும் அவர் ஆக்கித் தக்க பன்னூல் ஆசிரியராய் விளங்கிய பாங்கினை நினைக்க நினைக்க உள்ளம் நெகிழ்கிறது.

பேரறிஞர் மு. வ. வின் நூல்கள் இல்லாத பள்ளி நூலகங்கள், பல்கலைக் கழகங்கள் இல்லை. அவர் தமிழ் இலக் கியத்தின் கோபுரவிளக்காக நின்று எல்லாச் சமுதாயத்திற்கும் பயன் தரும் கருத்துக்களைத் தந்து சிறந்தவர்.

அவர் மாணவச் சமுதாயத்தில்—இளைஞர் உலகத்தில்—சான்றோர் மத்தியில் ஒரு தன்னிகரற்ற உலா வந்த இலக்கிய நிலா. இயற்கை அம் மதியை மறைத்து விட்டாலும், நம் நினைவுலகிலிருந்து அவர் என்றும் மறைய முடியாது.

"ஏழை நாடு"

முத்தமிழ்க் காவலர் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம்
திருச்சி

டாக்டர் மு. வ. தமிழகத்திலும், இந்தியாவிலும் மட்டுமல்லாமல், வெளி நாட்டுப் பேரறிஞர்களாலும் பாராட்டப் பெற்றவர். அதற்கு அமெரிக்க இல்லியனுய்சுப் பல்கலைக் கழகம் அவருக்கு "இலக்கியப் பேரறிஞர்" எனப் பட்டம் வழங்கிப் பாராட்டி யிருப்பதே போதிய சான்றாகும்.

பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களில் ஆழ்ந்த புலமையும், பழந்தமிழ்ப் புலவர்களிடத்தில் ஆழ்ந்த பற்றும், கொண்டவர். குறிப்பாகப் புலவர் புகழேந்தி யிடத்தில் அவருக்கு ஒரு தனிப் பற்று உண்டு, என்பதைத் தம் பெயரனுக்குப் "புகழேந்தி" எனப் பெயர் வைத்துப் புகழ் ஏந்திக்கொண்டமையால் அறியலாம்.

பகுத்தறிவுத் தந்தை பெரியார், விஞ்ஞானத் தந்தை ஜி. டி. நாயுடு, கலைத்தந்தை கருமுத்து, தமிழவேள் பி. டி. இராசன், தமிழ்க்கடல் ராய. சொ. திருவாசகமணி கே. எம். பாலசுப்பிரமணியம், துணை வேந்தர் டாக்டர் மு. வ. என்று அடுத்தடுத்து ஏழு பேரறிஞர்களைத் தமிழகம் ஓர் ஆண்டுக்குள் இழந்து தவிக்கிறது. இது தமிழகத்தின் தீயூழ். இஃது இவ் வேழு துறைகளிலும் வேறு எழுவரைத் தேடி ஈடு செய்ய முடியாத பேரிழப்பு.

டாக்டர் 'மு. வ.' அவர் தம் எழுத்திலும் பேச்சிலும் குழந்தை யுள்ளம் களி நடம்புரிவதைக் கற்பாரும் கேட்பாரும் நன்கு அறிவர். தம்மை மட்டுமன்றி எதிரில் உள்ளவர்களையும் குழந்தைகளாக்கி, அவர் தம் உளங்கொள உயர்ந்த பொருள் களையும் எளிய வகையில் விளக்கி உரைக்கும் அவர் திறனை மாணவரும் மற்றவரும் நன்கு அறிவர். அத்தகைய அவர் தம் எழுத்தாலும் பேச்சாலும் பயன்பெற்றோர் எண்ணற்றவர்.

குழந்தை உள்ளத்தால் உலகை ஒத்து நோக்கி—உற்று உணர்ந்து நோக்கி, அறிவறிந்த உள்ளத்தால், உயர்ந்த உண்மையை அவ்வுலகுக்கு உணர்த்திய அந்நல்லவர் இன்று நம்மிடமில்லை. அவர் குடும்பமும் நாடும் நாமும் கவல்கின் றோம். எனினும் அவர் தம் உணர்வு அலைகளின்வழி எழும்பும் ஓசை அவரோடு உற்றவர் செவிகளில் என்றும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும். அவர் தம் சொற்களின் எதிரொலி. தமிழ் உள்ளளவும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும். ஆம்! அவர், மறைந்தும் மறையாதவராக, இறந்தும் இறவாப்புகழ் கொண்

டவராக, என்றும் மக்கள் மனதில்—வாழ்வில்—வரலாற்றில் நிலைத்து வாழ்வார் என்பது உறுதி! வாழ்க 'மு. வ'.

வள்ளலார் வாழ்வு நடத்தியவர்

டாக்டர் ந. சஞ்சீவி எம்.ஏ., எம்.லிட்., பி. எச். டி.

சென்னை

பேராசிரியர் மு. வ. உழைப்பால் உயர்ந்த உத்தமர். நாட்டுப் புறத்தில் ஓர் எளிய குடும்பத்தில் பிறந்து படிப்படியாகப் படிப்பாலும் பண்பாலும் முன்னுக்கு வந்தவர். ஒரு சிறுகாலம் எழுத்தராகப் பணியாற்றிப் பின்னர் எந்தக் கல்லூரியிலும் சேர்ந்து படிக்காமல் தம் முயற்சியாலும் தனிக் கல்வியாலும் வித்துவான்/பி. ஓ. எல்/எம். ஓ. எல்./பிஎச்.டி. பட்டங்களில் முதன்மையாகத் தேர்ச்சி பெற்றார். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வாயிலாகத் தமிழில் முதன் முதலாக டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர் அவர் தாம். தம் அன்பாலும் அறிவாலும் கடந்த பத்துப் பதினைந்தாண்டுகளில் ஏறத்தாழப் பத்துப் பதினைந்து பேரை டாக்டர்களாக உருவாக்கிய பெருமையும் அவர் தனி உரிமை.

பேராசிரியர் டாக்டர் மு. வ. பழந்தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களைத் துறை போகக் கற்றவர். ஆயினும் தமக்கு முன்னோடிகளாக விளங்கிய பரிதிமாற் கலைஞர்/மறைமலை யடிகள்/திரு. வி. க. முதலியோர் தொடங்கிய தமிழ் மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தைத் தம்முடைய பற்பல புதினங்களாலும் பிற இலக்கியப் படைப்புக்களாலும் வலிவும் பொலிவும் பெறச் செய்தார். பேராசிரியர் கல்கியும் பேரறிஞர் அண்ணாவும் போற்றும் எளிய, இனிய தமிழ் நடையின் வாயிலாகத் 'தமிழ் நாட்டுப் பெர்னாட் ஷா' என்று திரு. வி. க.வும் போற்றும் படியாகப் புதிய புரட்சிக் கருத்துக்களை டாக்டர் மு. வ. இளைஞர் நெஞ்சில் விதைத்தார். பத்தாண்டுகட்கு முன்பு ஒரு பத்தாண்டுக்காலம் டாக்டர் மு. வ.வின் கருத்துக்களில் மூழ்குவதையே தமிழ் நாட்டு இளைஞர்கள் தனிப் பேரின்பமாகக் கருதினர்.

பண்பின் சிகரம்

டாக்டர் தா. ஏ. ஞானமூர்த்தி, எம்.ஏ., எம். லிட்., பிஎச். டி.

கோவை

பேரறிஞர் மு. வரதராசனார் அவர்கள் பெருமையின் சிகரம். பெருமைக்குரிய நீர்மைகள் அனைத்தையும் அவர் நன்

கலனுகப் பூண்டொழுகினர். எளிமையும், பணிவுடைமையும் மேற்கொண்டு ஒழுகுவதில் அவர் மிகவும் உறுதியுடன் நின்ருர். அவர்பால் நிறைந்திருந்த மன உறுதி வியத்தற்குரியது. கற்புடைப் பெண்டிர் ஒரு நிலேயில் மனத்தை நிறுத்தி ஒழுகுவர். அதைப்போல நல்லனவற்றில் தாம் கொண்ட உறுதியை உள்ளத்தில் நிலேயாக நிலே நிறுத்தி ஒழுகும் ஒருவருக்குப் பெருமை ஏற்படும் என்பர் திருவள்ளுவர்.

ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னேத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு

இத் தமிழ் மறைக்கு மிகச் சிறந்த சான்ருகத் திகழ்ந்தவர் வரதராசனுர் அவர்கள்.

ஆண்டுதோறும் கோடை விடுமுறைக் காலத்தில் மூன்று நாட்கள் இந்தியப் பல்கலேக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றச் சார்பில் ஏதேனும் ஓர் ஊரில் அனேத்திந்தியத் தமிழ்க் கருத்தரங்கு நடை பெறுவதுண்டு. ஒவ்வொரு கருத்தரங்கிலும் டாக்டர் மு. வ. அவர்கள் பெரும்பங்கு கொண்டு இளம் தமிழாராய்ச்சியாளர்களே ஊக்குவிப்பார். 1970ஆம் ஆண்டில் திருச்சி சூசையப்பர் கல்லூரியில் இக் கருத்தரங்கு நடை பெற்றது. டாக்டர் மு. வ. அவர்களுக்காக யான் செயலாளன் என்ற முறையில் ஓர் உணவு விடுதியில் அவர் தங்குவதற்கு நல்ல அறையாக ஏற்பாடு செய்திருந்தேன். இரயில் நிலே யத்தில் அவரைச் சந்தித்ததும் உணவு விடுதிக்கு அவரை வருமாறு அழைத்தேன். "மற்ற ஆசிரியர்களெல்லாம் எங்கே தங்குகிருர்கள்?" என்று அவர் கேட்டார். கல்லூரி மாணவர் விடுதியில் தங்குகிருர்கள் என்று யான் சொன்னதும், "அவர்களோடு சேர்ந்து அவர்கள் தங்கும் அறையில்தான் தங்குவேன்; தனியாக எனக்கு வசதி வேண்டாம்" என்று மறுத்துரைத்தார். இதினின்றும் அவர் எவ்வளவு எளிமை யான பண்புடையவர் என்பது தெரிகிறது. அப்போது அவர் பல்கலேக்கழகப் பேராசிரியராக இருந்தார்.

வியப்பிறந்த மேன்மையர்

சித்தாந்த கலாநிதி, ஔவை. சு. துரைசாமி பிள்ளே,

மதுரை

சிறந்த உள்ளமும் சீர்த்த பண்பும் உயர்ந்த ஒழுக்கமும் பணிந்த மொழியுமுடைய அவரது பண்பாடு நினேக்கும் நெஞ்சிற்கு நேரிய இன்பம் தருவது. நுண்மாண் புலமையும்,

தெளிவான எழுத்து வன்மையும் இனிமை சுரக்கும் சொல் வன்மையும், எல்லோரையும் மகிழ்விக்கும் நன்னீர்மையும் அவர்பால் இருந்து அழகு பெற்றன. அவருடைய கற்பனைப் புதினங்களும் கலைதெளி கட்டுரைகளும் தொண்டை நாட்டுச் சான்றோர்களின் புலமைக் காட்சியை என் நினைவிற் கொணர்ந்து இன்புறுத்துவது வழக்கம். மொழி நூல் துறையில் அவரது மதிநுட்பத்தை நூல் வாயிலாகப் படித் துணரும் மாணவர் அனைவரும் தெளிந்த அறிவும் நிறைந்த அமைதியுமுற்று மலர்ந்த முகத்தினராவதைக் கண்டு என் மனம் வியப்புறுவதுண்டு. வாழ்வில் உயர்ந்தோரை நாடின், அவர்கள் சிலர்க்கு ஆனவரும் சிலர்க்கு ஆகாதவருமாகப் பேசப்படுவதுண்டு. ஆனால் பேராசிரியர் மு. வரதராசனார் அவர்களை ஆகாதவரெனப் பேசுபவரை நான் கண்டதில்லை. புலமைத் துறையாயினும் ஆட்சித் துறையாயினும் எவ்விடத்தும் ஒப்ப உயர்ந்த அவரது ஒட்பம் "வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பிறந்த" மேன்மை சான்றது என்பேனாயின் அது மிகையாகாது.

தமிழர்—கலைஞர்—சான்றோர்

டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியன், எம். ஏ., எம். லிட். பிஎச்.டி.

சென்னை

1955ஆம் ஆண்டு. இடம் பச்சையப்பர் கல்லூரி. நான்காம் தமிழ் ஆனர்சு வகுப்பு. அறை எண் 2A. டாக்டர் மு. வ. அவர்கள் 'மொழி வரலாறு' பாடம் நடத்துகிறார்கள். சினமே கொள்ளாத மு. வ. அரிதில் சினங் கொள்கிறார். கண்கள் சிவந்து போகின்றன.

> *"அன்றியும் தமிழ்நூற் கு அளவிலை அவற்றுள்*
> *ஒன்றே ஆயினும் தனித்தமிழ் உண்டோ?*
> *அன்றியும் ஐந்தெழுத் தால்ஒரு பாடைஎன்று*
> *அறையவே நாணுவர் அறிவுடை யோரே"*

என்ற இலக்கணக் கொத்துரை, பாயிரக் கூற்றினை எடுத்துச் சொல்லி, "தமிழ் நாட்டு உணவை உண்டு வாழ்ந்து இவ்வாறு புலவர் ஒருவர் மயங்கிக் கூறியிருக்கிறாரே" என்று கடுமையாகக் குறிப்பிட்டார். அவருடைய அன்றைய ஆவேசப் பேச்சு மாணவர் தம் மொழிப் பற்றினுக்குத் தூண்டுதலாய் அமைந்தது.

எளிய சைவ உணவு, தூய வெள்ளை நிறக் கதராடை, இயற்கைக் காட்சிகளில் ஈடுபாடு கொண்டு ஊறித் திளைக்கும் உள்ளம்—

இவை மு. வ.விற்குச் சொந்தமானவை.

மு. வ. ஒரு நல்ல தமிழர்.

உணர்வுகளின் உந்தல்களால் கலை உருவாகின்றது. அவ்வுணர்வுகள் பண்பட்டு அமைய அமைய வாழ்விற்குத் துணை நிற்கும் தூய கலைப்படைப்புகள் தோற்றங்கொள்கின்றன. எண்பதிற்கும் மேற்பட்ட நூல்கள். அவை பல்வேறு பொருள் பற்றியன; பல்வேறுதிறம் நோக்கியன; வளம் வாய்ந்தன; அவர் தொடாத துறை ஒன்றுமில்லை; தொட்ட துறைகளை அழகு படுத்தாமல் விட்டதில்லை' என்று கூறுமாறு நாவல் தொடங்கி நாடகம் வரை, சிறுவர் நூல் தொடங்கிச் சிறுகதைகள் வரை, இலக்கிய ஆராய்ச்சி தொடங்கி, இலக்கிய வரலாறு வரை, பைந்தமிழ் சான்ற மொழி நூல் தொடங்கிப் பயணக் கட்டுரை நூலாம் 'யான் கண்ட இலங்கை' வரையில், 'தங்கைக்கு' தொடங்கி 'அன்னைக்கு' வரையில் அவர் எழுதாத துறை நூல்கள் இல்லை. அவர் கைவண்ணம் அவர் எழுதிய முத்து முத்தான அழகுக் கையெழுத்தில் மட்டுமின்றி, அவ்வெழுத்துகள் வழியமைந்த சிந்தனைக்கு விருந்தாகும் சீரிய வாழ்வியற் கருத்துகள் வரையில் அமைந்திருந்தன.

தம் படைப்புகளால், மு. வ. ஒரு தேர்ந்த கலைஞர் என்ற காட்சியினை வழங்குகின்றார்.

அவர் தலைமையின்கீழ், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகப் பொன் விழாவில் பேசும் பேற்றினை ஒரு ஞான்று யான் பெற்றேன். அதுபோது 'சான்றாண்மைக்கு ஆழி என விளங்கும் தலைவர் அவர்களே' என விளித்து என் சொற்பொழிவினைத் தொடங்கினேன். நல்ல தமிழ் இதயங்கள் சொற்பொழிவின் முடிவில் வந்து என்னைப் பாராட்டின. 'சான்றோர்' என்று அவர் குறிப்பிடப்படுவது எல்லா அடைமொழிகளிலும் முற்றிலும் பொருந்துவதாகும் என்பதனை நடுக்கற்ற நல்லுள்ளம் வாய்ந்த நல்லோர் பலர் ஒப்புவர்.

அவர் பின்பற்றி வழிபட்ட இலக்கியச் சான்றோர் திருவள்ளுவரும் இளங்கோவடிகளும், சமயச் சான்றோர் திருநாவுக்கரசரும் தாயுமானவரும் ஆவர். அரசியலில் காந்தியண்ணலையும், வாழ்க்கை நெறியில் இராமதீர்த்தரையும்

பின்பற்றினர். வாழ்நாளின் இறுதி நாட்களில் கூடத் தாயுமானவர் பாடல்களையும், இராமதீர்த்தர் அறவுரைகளையும் படிக்கக் கேட்டு அமைதி பெற்றார்.

திரு. வி. க. எனும் தமிழ்ச் சான்றோரிடம் நேரில் நெருங்கிப் பழகிய பழக்கம், பின்னால் பல நூல்களைப் படித்துத் தெளிந்த போக்கால் கனிந்து நிறைந்தது.

சான்றோர் எனப் பிறர் போற்ற வாழ்ந்தார். எங்கள் ஒப்பற்ற வழிகாட்டி மு. வ. அவர்கள் ஒரு நல்ல தமிழர்; விழுமிய கலைஞர்; தூய சான்றோர்.

நிலையான பணி

பேராசிரியர் க. வடிவேலாயுதம் எம். ஏ.,

சென்னை

டாக்டர் மு. வ. 80க்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதித் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் நிலையான இடத்தைத் தேடிக்கொண்டவர். தமிழ்ப் பேரறிஞராகத் திகழ்ந்ததோடன்றிச் சிறந்த நாவலாசிரியராகவும் விளங்கியது தமிழகத்தில் ஒரு புதுமையாகும். தமிழுலகிலே தமிழ் நூல்களை எழுதி அதனால் பெரும் பொருளீட்டியவர் டாக்டர் மு. வ. ஒருவர்தாம் என்றால் அதை உண்மையுணர்ந்தோர் யாரும் மறுக்கவியலாது.

நவீனங்களால் தமிழ் வளர்த்தவர்

ஆராய்ச்சி அறிஞர் திரு. மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி

சென்னை

மக்களிடையே நல்ல தமிழ்நடை பரவ வேண்டுமானால், நல்ல தமிழ் நடையில் நவீனங்களை (நாவல்களை) எழுதுவது சிறந்த முறை என்று அடிக்கடி நான் கருதுவது உண்டு. டாக்டர் மு. வ. அவர்கள் இந்தத் துறையில் சிறந்த தமிழ்ப் பணி செய்துள்ளார்கள். அவர்கள் எழுதிய நவீனங்கள் மாணவர்களிடையும் பொதுமக்கள் இடையும் நன்றாகப் பரவி யுள்ளன. அவற்றைப் படிப்பவர் தம்மை யறியாமலே தமிழ் நடையை யறிகிறார்கள். டாக்டர் மு. வ. அவர்கள் இந்த நல்ல தமிழ்ப்பணியைத் தம்முடைய நவீனங்கள் மூலமாகச் செய்துள்ளார்கள் என்பதை நான் எண்ணி மகிழ்வதுண்டு. நவீனம் எழுதித் தமிழ் வளர்த்த அவருடைய பணியை நல்ல தமிழ்ப் பணி என்று கருதுகிறேன்.

சீர்மிகு தமிழர்

திரு. கோ முத்துப்பிள்ளை, பி. ஏ,

தமிழரசு இணைச் செயலர் (ஓய்வு), சென்னை

டாக்டர் மு. வரதராசனார் அவர்களை நான் பலமுறை சந்தித்து உரையாடியுள்ளேன். இளமையிலேயே பெரும் புகழ் பெற்றுத் திகழ்ந்த காரணத்தால், அவர் அனைவருக்கும் தெரிந்த ஒரு புலவராய் விளங்கினார்.

தமிழ் வளர்ச்சி குறித்த பல்வேறு குழுக்களிலும் இடம் பெற்றிருந்தார். இத்தகைய குழுக் கூட்டங்களில் அவர் கலந்து கொள்ளும் முறையை நான் நன்கு கவனித்துள்ளேன். கலந்து ஆய்வதற்கென எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பொருளைப் பற்றி மட்டும்தான் பேசுவார். பிற பொருத்தமில்லாத பேச்சு களில் சிறிதும் ஈடுபடமாட்டார். பெரிய புலவராகத் திகழ்ந்த அவர் சின்னஞ்சிறு புலவர்களையும் மதித்து நடந்தார். தமிழன்பர், தமிழ்த்தொண்டர் யாராக இருந்தாலும் அவரிடம் அன்பு மொழி பேசுவார். டாக்டர் மு. வ. ஒரு நல்ல மனிதர்; சிறந்த புலவர்; சீர்மிகு தமிழர்.

முயற்சியின் வடிவம்

பேராசிரியர் பா. வளன் அரசு, எம். ஏ.,

பாளையங்கோட்டை

சங்க இலக்கியச் செல்வங்களை எளிமையாகவும் தெளிவாக வும் எல்லோருக்கும் விருந்தாக வழங்கி வந்தார். ஏறத்தாழ எண்பது விழுமிய நூற்களைத் தமிழகத்திற்குத் தந்துள்ளார். "நல்வாழ்வு" என்னும் கட்டுரை நூலுள், "கடவுளின் ஆட்சி பற்றிய உண்மையை உணர்ந்து அன்பைப் போற்றி வாழும் நெறியே கடவுள் நெறி ஆகும்"....எனவும், "ஒவ்வொரு நாளும் கடவுள் வழிபாடு செய்தல் நன்மை பயக்கும்; உள்ளத்தை உயர்த்தும்; அமைதி நல்கும்" எனவும் கட்டுரைத்துள்ளார்.

திரு வி. க. உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு உருபா பதினொன்றாயிரம் நன்கொடையாக நல்கியதோடு, நான்கு புத்தக உரிமையினை யும் வழங்கியுள்ளார்.

எளிமையும் இனிமையும் பொருந்திய முனைவர் மு. வ. முயற்சியின் வடிவம் ஆகவே மிளிர்ந்தார். அவர் போன்று தமிழுக்கு விழுமிய எழுத்தோவியங்களை வழங்கிட முயலுவோம்.

புரட்சி செய்த புலவர் மணி

திரு அன்புப்பழம் நீ

சென்னை

டாக்டர் மு. வ. அவர்கள் புலவர் குழாத்துள் புரட்சி செய்த புலவர் மணி. விழிப்புற்ற தமிழ்நாட்டைச் சிந்தனையில் ஆழ்த்தியவர்.

சிறுமையைக் கண்டு சீறி எழும் மனப்பான்மையும் ஏழைமையைக் கண்டு நிலை கலங்கும் சுபாவமும் நம்மில் மிகச் சிலருக்கே வாய்க்கின்றது. அதிலும் புலமையின் துணை கொண்டு வாழ்க்கையின் இன்னல்களைக் காண்பதுடன் நில்லாது அவற்றைப் பயன்படப் படம் பிடித்துக் காட்டும் தொண்டன்றோ முக்கியமான இலக்கியத்தொண்டு. இந்தப் பெருந்தொண்டைச் செய்துவிட்டு டாக்டர் மு. வ. அவர்கள் உடலை உதறிச் சென்றார். அவர் புகழ் மேலும் மேலும் பரவட்டும்!

எளிமையானவர்

திரு சிறுவை மோகனசுந்தரம்

சென்னை

டாக்டர் மு. வரதராசனார் அவர்கள் சென்னைக்கு வந்தது முதல் பழகும் பேறு பெற்றேன். நான் செயலாளனாய் இருந்து பணியாற்றும் நக்கீரர் கழகத்தின் பணியில் கலந்துகொண்டு கழகத்திற்குப் பெருமை தேடிக் கொடுத்தவர். இந்தி மொழிப் போராட்டம் சம்பந்தமாக நல்ல அறிக்கைகளை டாக்டர் மு. வ. அவர்களைக்கொண்டு உருவாக்கச் செய்து, அதனை உடன் தினத்தாள்களில் வெளியிடும் பேறும் பெற்றவன்.

எளிமையானவர், தூயவர், பிறர்க்குத் தீங்கு நேரிடும் எப்பணியிலும் விலகி நிற்பவர். நக்கீரர் கழகப் பணிகளுக்கு நல்ல ஆய்வுரைகளை வழங்கியவர். நக்கீரர் கழக வெள்ளி விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பித்தவர். 1948லிருந்து ஞாயிறுதோறும் தமிழ்த் தென்றல் திரு வி. க. இல்லத்தில் கூடி; கலந்து உரையாடல் நிகழ்ச்சிகளில் திரு. வி. க. மகிழ்ந்து பெருமைப்படத்தக்க பல கருத்துகளை விருந்தாகப் படைத்துள்ளார் திரு. டாக்டர் மு. வ.

புகழ்க் கொடி நாட்டியவர்

திரு மா. சு. சம்பந்தன்

சென்னை

டாக்டர் மு. வ. அவர்கள் தொடக்க முதல் தமக்கெனத் தனிக் குறிக்கோள் கொண்ட மாந்தராக விளங்கினார். படித்து முன்னேறும் வரையில் பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டதில்லை; நூல்கள் எழுதுவதில் நாட்டஞ் செலுத்தியது கிடையாது. தமக்கெனத் தனித் தகுதி கிடைத்த பின்னரே எழுதத் தொடங்கினார்; நாள்தோறும் விடாது எழுதினார்; விடுமுறைகளை வீணாக்காமல் எழுதிக் குவித்தார். தாம் எழுதியதோடு தம்மோடு நெருங்கியவர்களையும் எழுதத் தூண்டினார். அவர்தம் விடாமுயற்சியும், சிந்தனைத் தெளிவும், ஆற்றொழுக்கான நடையும் தமிழர் உள்ளங்களைக் கவர்ந்து இழுத்து இன்புறச் செய்தன; அவர்தம் நூல்களை விரும்பி வாங்கிப் படிக்கும் ஒரு பெரும் கூட்டத்தையே உண்டாக்கி விட்டன! புகழும் பொருளும் கிட்டிய பிறகும் அவர் எழுதுவதை நிறுத்தியதில்லை. தாம் எண்ணியதைத் தமக்குக் கைவந்த எல்லாத் துறைகளிலும் சிறப்புறச் செய்து புகழ்க்கொடி நாட்டியவர் டாக்டர் மு. வ. ஆவர்.

நடுவுநிலைச் செம்மல்

டாக்டர் மோ. இசரயேல்,

மதுரை.

டாக்டர் மு. வ. எளிமையை நாடிய இனியவர். குறை காணாது நிறையே போற்றிப் பாராட்டிய புரையோர். நேர்மை நெறி நின்று அறத்தின் அடிப்படையில், வரையறைக்கப் பட்டு செயலாற்றி நாட்டுக்கும் மொழிக்கும் சீரிய பணியை ஆற்றிய பெருந்தகையாளர். 'என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே' என்ற நெறியில் வாழ்ந்த உயர்ந்த குறிக்கோளாளர் உழைப் பால் உயர்ந்த உண்மை நெறியாளர். பகுத்தறிவுக்கும் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் பல்லாற்றானும் பணிபுரிந்த பெரியார்.

அவர் இனம், சமயம் ஆகிய வகுப்பு, வெறுப்புடன் செயலாற்றாதவர். நடுவுநிலைச் செம்மல்; தமிழ், தமிழ் என்று கூறித் தமிழினத்திற்குத் தீங்கு செய்து வாழ்தலை ஏற்காது தமிழன் வாழ்ந்தால் தமிழ் தானாகவே வாழும் என்று கருதி யொழுகித் தமிழனுக்கும் தமிழுக்கும் தொண்டாற்றிய உரவோர்.

செந்தமிழாம் அன்னைக்குத் தொண்டு செய வருக!

மகாவித்துவான் மே. வீ. வேணுகோபாலப் பிள்ளை
சென்னை

(குறள் வெண்செந்துறை)

வள்ளுவர்செய் திருக்குறளின் வழிவாழ்ந்த அறிஞன்
வரதரா சச்செம்மல் மறைந்திட்ட செய்தி
உள்ளத்தை அழலடைந்த மெழுகென்ன உருக்க
ஓயாதென் இருகண்ணும் உகுக்கும்நீர் பெருக்கி.

தன்முயற்சி யாலுலகிற் றடையெல்லாங் கடந்து
தனிச்சிறப்புக் குரியவனாய்த் தமிழ்நாட்டிற் சிறந்து
முன்னிடத்தைத் தானடைந்த மூதறிஞன் மறைவால்
முத்தமிழ்த்தாய் மனங்கசிய முடிவடைந்தா னந்தோ

'கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்,' என்னும்
கவிஞர்மொழிக் கிலக்கியமாய்க் கற்றாரை உன்னும்
முற்றார்வம் உடையவனாய் மு. வ.வைக் கண்டு
முகமலரும் வாய்ப்பெனக்கிங் கினியென்று நண்ணும்!

புலவர்குழுத் தலைவனெனப் பொலிந்திட்ட அறிஞன்
புலமையினால் ஒழுக்கத்தாற் புகழடைந்த பெரியன்
நிலமகளின் பொறுமையினை நெஞ்சினுளே நிறுவி
நேயமுடன் எவருடனும் உரையாடும் நெறியன்

பட்டத்தாற் பதவியினாற் பதனழியா உளத்தன்
பாங்குபெற எவருடனும் பழகுகின்ற வளத்தன்
கிட்டியநற் பொருளதனை இட்டமுடன் உதவிக்
கிளைஞரென மாணவரைப் புரந்திட்ட செல்வன்

பிறந்தவெலாம் இறந்திடுதல் பெருநிலத்தின் பெருமை
பிறவாத பேறடைதல் பெரும்பாலார்க் கருமை
சிறந்தகுணச் செம்மலவன் பிறப்புண்டேல் இனியும்
செந்தமிழாம் அன்னைக்குத் தொண்டாற்ற வருக!

மன்னு புகழ் டாக்டர்

திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்

மன்னுபுகழ் டாக்டர் வரதரா சப்புனிதன்
பன்னு தமிழ்த்திறனைப் பண்ணவர்க்குப்—பொன்னுலகில்
கற்பிக்கச் சென்றனன்கொல்? கந்தனரு ளாலான்மா
தற்பரனாய் வாழ்க தழைத்து.

தமிழ்த்தேர் வலவன்

அருட்டிரு சாந்தலிங்க இராமசாமியடிகள்
கோவை

அறநெறி தழைக்க அருந்தமிழ்ப் பணியைத்
திறம்பட வாற்றிய செம்மல் நல்லோர்
உளமெலாம் மகிழ உயர்பண் பொழுக்கம்
வளமைசேர் புலமை வரதரா சப்பேர்
சான்றோன் தமிழ்வளந் தழைத்திடத் தழைத்து
ஆன்றோர் போற்றும் அறிவும் நுட்பமும்
பொதுளிய தமிழியல் பொலியப் பலநூல்
முதுவரும் இளையரும் முறைமுறை பயில,
புதுவது புனைந்த பொய்யா நாவின்
இலக்கிய அறிஞன் இளைஞர்தம் தலைவன்
கலக்கமில் சிந்தையன் கனிந்த சொல்லாளன்
பழகற் கினிய பான்மையன் தமிழ்தேர்
அழகும் அடக்கமும் அமைந்தவன் மு. வ.
எனவுல குரைக்க எம்மிடைக் கலந்து
மனமொரு மித்து வண்டமிழ்ப் பணியில்
வாழ்வினை நடத்திய வாய்மையன் மறைந்தனன்
ஊழ்வலி யிதுவோ? உயர்தமிழ்த் தாய்க்கு
நற்பணி புரிந்து நாவுக் கரசர்
சொற்றிடும் கருத்தறி தூய சிந்தனை
வலவன் தமிழ்த்தேர் வலவன் மறைந்தனன்
உலகு போற்ற உயர்பணி பலசெய்
வரத ராசன் நல்லுயிர்
வாழ்க இறைவன் மலரடி மன்னியே.

தமிழ்ச்சோலை வேலி எங்கே?

திரு. கா. வேழவேந்தன் பி.ஏ., பி.எல்., எம்.எல்.ஏ.
சென்னை

மொழி விழிக் கிமையே! எங்கள்
மு. வ.வே! எங்கே சென்றீர்?
எழுதுகோ லாலே நித்தம்
எமையாண்ட இறையே! பேசும்
அழகான தமிழ்ப்பேச் சாலே
அன்றாடம் நெஞ்சை ஈர்த்த
கெழுதகைச் சுடரே! ஐயா!
கேளாத தொலைவேன் போனீர்?

‘சிலம்பி’னைக் ‘குறளை’ நீங்கள்
தித்திக்கும் நடையில் கூறி
நலமுடன் பாடம் சொன்ன
நாட்களை மறப்ப துண்டா ?
குலத்தமிழ் அன்னை பெற்ற
கோலங்கள் பெருமை யெல்லாம்
பலப்பல வகையில் பேசி
பழவிருந் தளிப்பீர் அன்றோ ?

மொழிவர லாற்றை யெல்லாம்
முழுதாய்ந்தே எழுதி வைத்தீர் !
வழிவழிப் பெருமை கூறும்
‘வள்ளுவர் குற’ளுக் கீங்கே
எழிலான நடையில் நீங்கள்
எத்தனை விளக்கம் தந்தீர் ?
அழியாத ‘கண்ணகி’க்கும்
அறிவுநூற் கோயில் வைத்தீர் !

எழுத்தாலே ஒருவர் இங்கே
எழிலான சீமா ளாகி
வழுவிலா வாழ்க்கை பெற்ற
‘வரலாற்றின் முதல்வர்’ ஆனீர் !
உழுதிங்கே தோட்டம் வைத்த
உழவரே ! வாழ்நா ளெல்லாம்
ஒழியாத ஓய்வில் லாமல்
ஓடும்கை துடிப்பும் எங்கே ?

ஒருவர்பின் ஒருவ ராக
ஓய்வுக்கா போகின் றீர்கள் ?
இருக்கின்ற தமிழ்த்தாய் கண்ணீர்
ஏக்கத்தைத் துடைப்போர் யார், யார் ?
கருப்பிள்ளை கூட இங்கே
கனித்தமிழ் உணர்வைக் காண
இருக்கின்ற வரை உழைத்த
ஏந்தல்நீர் மறைதல் ஏது?

மு. வ. வைப் பிரிந்தோமே நாம்

செந்தமிழ்த் திருவாட்டி சௌந்தரா கைலாசம்
சென்னை.

அயர்ந்திடல் சிறிது மின்றி
அருந்தமிழ் மொழிமென் மேலும்
உயர்ந்திடல் கருதி நாளும்
உழைத்தவர் மு. வ. சென்று

மறைந்தத னாலே நாட்டு
மக்களின் நெஞ்சி லெல்லாம்
நிறைந்திடும் துயரம் கண்ணில்
நீரெனப் பெருகிற் றின்று!

கோலெடுத் தெழுதி நல்ல
சிந்தனைக் குவிய லென்ன
நூலெடுத் துலகம் உய்ய
நுண்ணறி வாலே தந்து
பாரெடுத் துருகிப் போற்றும்
பாராட்டு மொழிச்செல் வத்தை
யாரெடுத் திருப்பார் எங்கள்
அருமை மு. வ. வைப் போலே!

திறமைக்குப் பஞ்ச மில்லாச்
செந்தமி ழறிஞர் கொல்லும்
வறுமைக்குத் தப்பி இங்கே
வாழ்ந்திடும் கலையைக் கற்றுப்
பொறுமைக்குப் பொறுமை பேணி
பொழுதெலாம் தமிழைப் பேசிப்
பெருமைக்கு ஆளாய் விட்ட
மு. வ. வைப் பிரிந்தோமே நாம்!

இருளிலே கவலைக் காட்டில்
இருப்பவர் நெஞ்சில் நூலின்
அருளினால் ஒளியுண் டாக்கி
அதன்பய னாகத் தம்மைப்
பொருளிலே மிகுந்து வாழும்
புலவராய் ஆக்கிக் கொண்ட
ஒருவரை இழந்து வாடும்
உலகத்தைத் தேற்றுவார் யார்?

கல்வியை வளர்த்த சீராளன்

பேராசிரியர் அ. சீநிவாசராகவன்

தூத்துக்குடி.

செந்தமிழ்த் தாயின் அருந்தவப் புதல்வன்,
திறன்மிகு புலவரில் முதல்வன்,
பைந்தமிழ்ப் பனுவல் மலர்ந்திடும் தெய்வப்
பசுமையார் கற்பகம் ஆனான்;

எந்தையாய் மதுரைப் பல்கலைக் கழகம்
　　ஏந்திய எந்துணை வேந்தன்,
சிந்தையிற் செயலில் தூயவன், பண்புச்
　　செம்மலாய் விளங்கிய சான்றோன்.

புலமையால் உலகைக் கவர்ந்தவன், சென்னை
　　பரிவுடன் வழங்கிய டாக்டர்
விலையிலாப் பட்டம் விஞ்சிய அவன்தன்
　　மேன்மையால் உயர்ந்தது. எங்கோ
பலகலை பயிற்றும் அமெரிக இலினாஸ்
　　பார்த்திவன் தகுதியைத் தேறி
அலகிலாப் பெருமைப் பட்டமொன் றளித்துப்
　　பெருமையை வரித்தது தனக்கே.

இலக்கிய நலன்கள் இடையரு தெவர்க்கும்
　　ஈந்திடும் பெருங்கணக் காயன்,
கலக்கமி லாத ஆய்வுரை நிகழ்த்திக்
　　கல்வியை வளர்த்த சீராளன்,
அலக்கணை ஏற்றுத் தன்முயற் சியினால்
　　அடர்தடை வென்றமெய் வீரன்,
விலக்கிட ஒண்ணா அறத்தினைத் தேர்ந்து
　　விளக்கிய வாழ்க்கையன், சீலன்.

என்னதான் எதிர்ப்பு வரினும் அப்போதும்
　　இன்முகம் கோணிடா இயல்பால்,
தன்னையே பிறர்க்குத் தந்திடும் உயர்ந்த
　　தகைமையால், தொல்புகழ்த் தமிழாம்
அன்னையின் பணியே பணியென உழைத்த
　　அருமையால், இவன் தமிழ்த் தெய்வம்
முன்னிய வரமாய் வரந்தரு வரத
　　ராசனாய் விளங்கினன், மேலோன்.

இன்றிவன் தன்னை இழந்தனள் தமிழ்த்தாய்,
　　என்றிவன் இணையினி வருவான்
என்றவள் நொந்து கலங்கிடு நிலையில்
　　ஏதுசெய் தவள்துயர் தீர்ப்போம்?
நன்றென வாழ்க்கை முழுதினும் அவனே
　　நாட்டிய நெறியினில் நடந்து
சென்றிடில் அதுவே யாம்செயும் நன்றி
　　செந்தமிழ் மகனவன் வென்றி.

தொடர்கதையை இங்ஙன் முடிப்பதுதான் நன்றோ ?

கவிஞர் 'தமிழண்ணல்' (டாக்டர் இராம. பெரியகருப்பன்)

மதுரை

தெளிய எழுதும் சிறப்பால் புகழ்கொண்(டு)
அளிதிகழும் பேராசான் ஆகி மதுரை
விளிவில் துணைவேந்தாய் வீறுநிலை பெற்றுயர்ந்தும்
எளிமையறம் போற்றும் இயல்புடையார் எங்கே?
எள்ளளவும் மாசில்லா எம்.மு.வ. எங்கே ?

பச்சைப் பயிரில் படரும் கொடிகளிலே
இச்சை மிகவுடையார் எய்ப்பகற்றும் நன்மரங்கள்
வைச்சு வளர்க்கும் மனமுடையார் எப்பொழுதும்
மெச்சும் இயற்கையிலே மேவினரோ மு.வ. ?
மேகமெனக் கண்பொழிய ஏகினரோ மு.வ ?

எள்ளிநகை யாடும் இயல்பறியார் முன்னேயும்
எள்ளளவும் நேர்மை பிறழார் பகையறியார்
விள்ளுபுகழ்க் காந்தியென வீறுபெற வாழ்ந்திருந்த
உள்ளம் உயர்ந்தொளிரும் உத்தமர்தாம் எங்கே?
உள்ளொளியால் நம்மை உயர்த்தியவர் எங்கே?

வேண்டாச் செலவை விரும்பார் பகட்டதனை
வேண்டவே வேண்டார் புகழை வெறுத்திடுவார்
வேண்டாம் மருந்தெனவே யாக்கைதனைப் பேணிடுவார்
வேண்டாமை பெற்றெடுத்த செல்வரவர் எங்கே?
வெள்ளுடையின் உள்ளொளிர்ந்த வீரரவர் எங்கே ?

தாவாப் புகழ்படைக்கும் தம்மெழுத்தில் வெற்றிகண்(டு)
ஏவாப் பணிமக்கள் நன்மனைவி பெற்றுயர்ந்(து)
ஓவா உழைப்பால் உயர்ந்துயர்ந்து மேற்சென்று
மூவாத் தமிழ்வளர்த்த மு.வ.தாம் எங்கே ?
முறையாக வாழ்ந்துயர்ந்த மூதறிஞர் எங்கே ?

படிப்பு முடியுமுன்ஏன் பாடம் விடுத்தார் ?
நடிப்பு முடியுமுன்ஏன் நாடகம்கை விட்டார் ?
முடிப்பறியும் முன்னே கதைஏன் முடித்தார் ?
துடித்தழுகச் செய்ததெலாம் ஒய்வுகொள அன்றோ ?
தொடர்கதையை இங்ஙன் முடிப்பதுதான் நன்றோ ?

(கலிவெண்பா யாப்பு)

மு. வ. வணக்கம்

பேராசிரியர் க. பெருமாள், எம்.ஏ,

செய்யாறு

கலை நலமே கண்டறியாக் கல்மனமே ! வாழ்க்கைக்
கலையனைத்தும் தந்துன்னைக் காப்பாற்றி முன்னேற்றி
அன்பின் நெறிநிறுத்தி ஆட்கொண்ட அப்பாவைப்
பொன்மனத்து மு.வ.வைப் போற்று.

முத்துபோல் கையெழுத்தும் முத்தமிழின் வித்தகமும்
எத்தகைய மாணவர்க்கும் இன்பூட்டிக் கற்பிக்கும்
நற்றிறமும் நல்லறமும் நன்னெஞ்சும் என்நெஞ்சைப்
பற்றியிழுத் தாண்டன பார்.

ஆடம் பரமே அறியார், அமைதியை
நாடி அடைந்த நலமுடையார் - நாடறிந்த
பீடுடையார் வாலறிவன் பேரருளைப் பெற்றுடையார்
ஏடுடையார் என்னுடையார் யார் ?

வீண்பெருமை இல்லாத வீரர்; வீறுதமிழ்
பூண்பெருமை மிக்க புகழுடையோர் - ஆண்தகைமை
கோடா அறமுடையோர் கொள்கைத் தெளிவுடையோர்
பாடாண் திணையைப் பாடு.

கார்நிறத்தால் கைம்மாறு வேண்டாக் கடப்பாட்டால்
ஏர்முகத்தால் எல்லோர்க்கும் இன்பூட்டும் ஏற்றத்தால்
வான்முகிலும் மு.வ.வும் ஒப்பெனினும், வான்முகிலில்
தேன்தமிழ் ஒன்றுண்டோ செப்பு !

குன்றாத நல்லுழைப்பால், குன்றின்மேல் நின்றெரியும்
பொன்றாத தீபம்போல், பொற்புடைய நற்றமிழ்க்கு
நன்றான நன்னூல்கள் நல்கியுயர் மு. வ.வை
என்றும் மறவாமல் ஏத்து.

உண்ணும் உணவும் உடையும் ஒழுக்கமும்
எண்ணும் எழுத்தும் எனக்களித்த ஏந்தலைப்
பண்பினுக்கோர் வேந்தரைப் பாட்டிசைத்துப் போற்றியன்பு
பண்ணாத நாளெல்லாம் பாழ்.

காட்டில் நெருப்பானார் கடலில் புனலானார்
வீட்டில் இறையானார் விண்ணில் வளியானார்

நாட்டில் புகழானார் நல்லார்க் குயிரானார்
ஏட்டில் கலையானார் எங்கும் அவரானார்.

அவரை வணங்கி அறம்பல செய்வோம்
அவரை வணங்கி அறநெறி நிற்போம்
அவரை வணங்கி அவரால் இறைவர்
உவக்கும் வகையில் உலகில் உயர்வோம்.

நின் முயற்சி இயம்பவற்றே

மகாவித்துவான் ச. தண்டபாணி தேசிகர்,
அண்ணாமலை நகர்

நாமகளும் திருமகளும் பலநாட்கள்
ஒருங்கிருந்து நாடி நாடி
நாமிருவர் இணைந்திருக்கும் நல்லிடந்தான்
இதுவாகும் என்றே எண்ணிப்
பாமணக்கும் திருநாவன் மு.வவின்
இல்லத்தில் இருக்கக் கண்டு
ஏமாப்பார் திருமாலும் அயனுமெனின்
நின்முயற்சி இயம்ப வற்றே!

நெஞ்சில்வலி யார்மாட்டும் நினையாத
உன்பாலே பழியைத் தீர்க்க
நெஞ்சுவலி வந்ததுவோ! நேராக
மருந்துமுதல் பகையை மூட்டி
நைஞ்சுருகச் செய்யாதார்; நனிநல்லர்;
எனத்துணிந்து நயந்த தாலோ
மைஞ்சரெலாம் மருத்துவர்கள் ஆயிருந்தும்
மயக்கிநினை மடித்த தாலோ!

நின்னுடைய பேராசான் திருவிக,
நெஞ்சத்தைத் திறந்து காட்டித்
துன்பத்தை வரவேற்கும் துயநெறி
வகுத்திட்ட தூயோன் காந்தி
மன்பதைகள் உய வேண்டி வழிவகுத்த
வள்ளுவனார் முதலா உள்ளார்
இன்பத்து நிலைபெற்றார் என்றெண்ணி
இங்கிருந்து ஏகி னாயோ!

சாவால் உனக்குச் சாவுண்டோ ?

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார்
சென்னை

நாவால் இனிய நாவலனே
நட்புக் கினிய பெட்புடையாய்
பாவால் எனது பாட்டுவந்தாய்
பண்பா டுடைய நண்பரசே
சாவால் உனக்குச் சாவுண்டோ
தமிழ்போல் வாழ்வாய் தமிழாலே
மூவாப் புகழின் வாழ்வோனே
மு. வ. என்னும் முத்தமிழா !

சொல்லும் பொருளும் சொக்கிடவே
சுடரும் கதைகள் பலகோத்தாய்
அல்லும் பகலும் காலத்தின்
அருமை யறிந்தே அளவுவந்தாய்
வெல்லும் மொழியை விண்டுரைத்தாய்
வெற்றிக் கொடியை நாட்டிவிட்டாய்
கொல்லும் கூற்றும் குமைந்திடவே
*கோலைச் செலுத்திக் கலையாண்டாய்

புலமை தன்னைச் சொல்வேனே
புலமைச் செருக்கே யில்லாத
நலமார் எளிமை நவில்வேனே !
நாவின் இனிமை நயப்பேனே !
கலையார் தொண்டே கண்ணான
காலச் செட்டைப் புகழ்வேனே
நிலையார் அமைதி நின்றீந்த
நின்னூற் பணியை நினைவேனே !

வேறு

தெளிவுரை கோலித் திருக்குறளைத்
திகழச் செய்தாய் நாடெங்கும்
ஒளிபெறு கதைகள் பலகோத்தே
உலகியல் ஓவியம் தீட்டினையே !
எளிய நடையுடை யெய்தியவா
ஏற்றங் கொள் அறி வாற்றலுளாய்
வளியற வுடலம் வீழ்ந்தாலும்
வண்ணத் தமிழால் வாழ்வாயே !

---

*எழுதுகோல்

அமரர் மு. வ.

கலைமகள் ஆசிரியர் கி. வ. ஜகந்நாதன்
சென்னை.

பள்ளியா சிரிய னாகப் பணிபுரிந் தூக்கம் கொண்டு
தெள்ளிய தமிழை யோர்ந்து சிறப்புறு புலவ னாகி
உள்ளிய சிந்த னைக்கும் உயர்தரு கற்ப னைக்கும்
கொள்ளிட மானான் மு. வ. குவலயம் இந்நாள் நீத்தான்.

பெருமையும் சிறுமை தானும்
    தான்தரப் பெறலா மென்ற
அருமையார் மொழியை வாழ்வில்
    அறிந்தவன்; ஏவர் மாட்டும்
மருவிய அன்பு பூண்டு
    மலர்முகம் காட்டி னான்;அத்
திருவுடை இயல்பால் யாரும்
    சிறப்பிக்க ஓங்கி நின்றான்.

பகையிலான்; கொடிய சொற்கள்
    பயின்றிலான்; எக்கா லத்தும்
நகையுள முகமே கொண்டான்;
    நல்லவ னென்றி யாரும்
புகல்தர ஒழுகி நின்றான்;
    புதுமையும் பழமை தானும்
இகல்தரா தவன்பால் ஒன்றி
    இணைந்தன பலரும் போற்ற.

பண்பிலே உயர்ந்தான்; கல்விப்
    பயிற்சியில் உயர்ந்தான்; ஓங்கும்
நண்பிலே உயர்ந்தான்; நூல்கள்
    நல்கலில் உயர்ந்தான்; சற்றும்
புண்படா வகையில் பேசும்
    பொற்பிலே உயர்ந்தான்; இன்று
விண்பெறு மேலோர் மாட்டே
    மேவினான் வரத ராசன்.

அவனைத்தண் டமிழ்த்தாய் பெற்றாள்;
    அலறுகின் றாள்இந் நாளில்
அவன்தரு நூல்கள் எல்லார்
    அகத்திலும் நிலவும்; ஆக

அவன் பெயர் மறையா திந்த
அருந்தமிழ் உள்ள காறும்
அவன்புக ழோடே மேவி
அழிவிலா தியலும்; திண்மை.

தெய்வத் திருவிளக்கு

பேராசிரியர் ரம்போலா மாஸ்கரேனஸ்
திருச்சி

கருவில் திருவுடையான்
கன்னல் சுவைநடையால்
திருவள் ளுவர்குறள்நூல்
தெளிவுரையை வழங்கியவன்

ஆசான் நிலைக்கிசைந்த
பண்புநலன் அத்தனையும்
தேசாய் ஒளிர வந்த
தெய்வத் திருவிளக்கு

உள்ளத்தின் உண்மையொளி
வீசிடுவ தவன்வாக்கு
பள்ளத்தில் விழுவோரும்
பதவிபெற்றே எழஉதவும்

உழைப்பதனால் ஒழுக்கத்தால்
உயர்வான குறிக்கோளால்
தழைத்தான் தமிழ்தழைக்கத்
தாயகத்தின் புகழ்தழைக்க

முயற்சிக்கும் வளர்ச்சிக்கும்
முற்போக்கின் வளத்தினுக்கும்
மு. வ. தான் முதல்எழுத்தாய்
முகிழ்த்தெழுந்த மந்திரச்சொல்.

செந்தமிழின் காவலராய்த் திகழ்ந்த மேதை

கவிஞர் புத்தனேரி ரா. சுப்பிரமணியம்,
சென்னை

இதயத்தை உலுக்கிவிடும் செய்தி! அந்தோ
இவ்வுலகைப் பிரிந்தாரே டாக்டர் மு. வ.
உதயத்தில் பூத்தமலர் உதிரும் நேரம்
உண்டென்ற உண்மையினை உணர்த்தி னாரோ!

மதுரைப்பல் கலைக்கழகத் தலைவ ராக,
மாசற்ற தமிழ்ப்பணியே வடிவ மாகப்
பொதுமக்கள் மனம்கவர்ந்த புலமை வேந்தர்
புகழுடலே போதுமெனப் போய்விட் டாரோ!

செந்தமிழின் காவலராய்த் திகழ்ந்த மேதை;
திரு. வி. க. வழியவரின் சிறந்த பாதை;
சிந்தனையின் மலர் நூல்கள் பலவும் தீட்டிச்
செழிப்பான தமிழ்ச்சோலை வளர்த்த சிற்பி;
முந்திவரும் பலகலைகள் முகிழ்க்கச் செய்யும்
மூதறிவுத் துணைவேந்தர் டாக்டர் மு. வ.
இந்தியப்பே ரறிஞர்களின் அணியில் வெற்றி
இடம்பெற்ற சான்றோனை இழந்திட் டோமே!

பொதியமலைத் தமிழாய்ந்த புலவர் மு. வ.
புகழ்இமயம் கண்டதனைப் போற்றார் யாரே?
புதியசுவை உரையாடல் பொலியச் செய்தார்;
புதியபொருள் கதைவடிவில் மலியப் பெய்தார்;
எதிலும்ஒரு தனித்திறமை இலங்கும் பண்பால்
இலக்கியநூல் பலகுவித்த ஏற்றம் கண்டார்;
மதிவாணர் சாதனைகள் பலவும் செய்து
வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தநிறை மனித ரன்றோ?

கடல்போன்ற பெருமனமும் எவரி டத்தும்
கனிவாக உரையாடும் இனிய பண்பும்
அடல்ஏற்றின் உடல்மெலிவும் அடக்க மாக
அணிகின்ற உடைஎளிமைப் பொலிவும் கொண்ட
நடமாடும் களஞ்சியமாம் டாக்டர் மு. வ.
நமைவிட்டுப் பிரிந்ததுயர் எண்ணித் துன்ப
மடல்பாடித் துடிப்பதுவா? வழியும் கண்ணீர்
மழையாலே குளிப்பதுவா? தவிக்கின் றோமே!

குருத்தெனவே நூல் தந்த குரிசில்

"கவிஞர்கோ" கோவை. இளஞ்சேரன்

காதை

ஏறும்பொன்று பனிமலையில் ஏறி
ஏறுக நின்றதெனச் சொல்வேன்;
அரும்பொன்று மலராகிச் சிரித்தே
அனைத்துலகும் மணம்பரப்பிற் றென்பேன்;

விரும்பென்று நமக்கெல்லாந் தமிழை
விரைந்தளித்துத் தம்பணியை நிரைத்துத்
திரும்பென்றே திரும்பிவிட்ட மேதை
திகழ் மு. வ. திருவாழ்வைக் கண்டே.

கடவுளுக்குத் தமிழாமோ என்பார்;
கல்விமொழி தமிழாகா தென்பார்;
முடவுளத்தர் தமிழாட்சிக் கொவ்வார்,
முற்றிலுமே தமிழால்மேம் பட்டார்,
மடவுளத்தர் தமையெண்ணி நொந்த
மறத்தமிழர் மனத்தளர்ச்சி நீக்கித்
திடவுளத்த ராய்நிமிர்த்த மேதை;
திகைப்புளத்த ராக்கியெமை நீத்தார்.

கருத்துடைய கட்டுரைகள் வேம்பாய்க்
கருதிவந்த காளையர்க்குக் கன்னி
ஒருத்தியென நூலணைக்கச் செய்தார்,
உலவாத ஒண்டமிழ்க்குப் புதிய
குருத்தெனவே நூல்தழைக்கத் தந்தார்
குரிசிலவர் பிரிவென்னும் நூலை
வருத்தெனவே பொருத்திவைத்துச் சென்றார்,
வண்டமிழை வளர்த்தவரைப் பணிவோம்.

செந்தமிழ் வளர்த்த செம்மல்!

பேராசிரியர் சிவ. சிவராமலிங்கம், எம். ஏ.,
சென்னை

செந்தமிழ் வளர்த்த செம்மல் சிறப்பெலாம் அமைந்த சீலர்
சிந்தனைக் கொருவர் என்றே தினம்தினம் யாரும் போற்ற
இந்தமா நிலத்தார் உய்ய இனிதெனக் கருத்துப் பேழை
தந்தவர் டாக்டர் அந்தோ சடுதியில் மறைந்தார் என்னே!

தவஞ்செயும் மாந்தர் பல்லோர் வாழ்ந்திடும் தமிழ்நா டென்பார்
அவம்வளர் பல்லோர் வாழ அறம்வளர்த் திட்ட டாக்டர்
கவலைகள் வருத்தி வாட்டக் கடிதினில் பிரிந்து போனார்
இவணுளார்க் கெல்லாம் என்ன இயம்பியாம் தேற்றல் செய்வாம்!

சித்திரப் பாவை யாகித் தேனினைச் சுவைத்தல் போன்று
அத்தனை பேரும் அன்னார் வகுப்பினில் பாடங் கேட்போம்
சத்துளக் கருத்துச் செல்வம் சார்ந்தவர்க் கீந்த வள்ளல்
இத்தரை வாழ்வை நீத்தார் என்றனர் என்ன செய்வோம்?

'உளந்தேற்றி உரைப்பதற்கோ ஒருவற் காணோம்'

'அனிச்ச அடி' ஆசிரியர் புலவர் ஆ. பழநி,
காரைக்குடி

இரண்டடியான் மூவுலகும்
இருள்தீர நடந்தானின்
மு. வ. என்னும்
இரண்டெழுத்தாற் செந்தமிழர்
எண்ணமெலாம் நடந்தவனே!
எங்கள் கோவே!
இரண்டெழுத்தாற் செந்தமிழர்
எண்ணமெலாம் நடந்தநீ
இன்றி யாங்கள்
புரண்டழுது துடிப்பதெலாம்
போற்றுதே நடந்ததெனப்
புகல்வாய் ஐயா!

பண்திறந்து விட்டதெனப்
பழந்தமிழின் சுவைத்தேனைப்
பாய்ச்சிப் பாய்ச்சிக்
கண்திறந்து விட்டனையே!
கலக்கமெலாம் ஒழித்தனையே!
கனிசெய் தாயே!
கண்திறந்து விட்டநினைக்
காணுவதற் கிமைக்கதவம்
திறந்த காலை
மண்திறந்து படுத்தனையே!
மதிகலங்க வைத்தனையே
மயங்கு மாறே.

கறவையினை இழந்தவனக்
கட்டுதுறை காணு தொறும்
கலங்கு மாபோல்
நிறைகுடமே! நீ எழுதி
நிறைத்துள்ள நூல்காணின்
நெஞ்சம் மாய்வேம்!
நிறைகுடமே! நின்னூலின்
நிரைகண்டு நெஞ்சுணங்க
நேருங் காலை

உறைபெயலாக் கண்பொழிய
உளந்தேற்றி உரைப்பதற்கோ
ஒருவர் காணேம்!

மூவாத் தமிழ் மகன்

புலவர் அரசு
நாகர்கோயில்

காலனிங் கொன்றுங் கருதான்கொல்! கல்விநலஞ்
சீலமென் றென்றையுந் தேரான்கொல்;—ஓலமிட்டுச்
செந்த மிழன்னை திடுக்கிடநன் மாமகனை
இந்தநாள் கொண்டேகி னான்!

மூவாத் தமிழ்மகனை மு. வரத ராசனை
ஓவாத நற்றமிழ்த்தொண் டுற்றினை—ஆவா!
எனத்தமி ழன்னை யிரங்கியே ஏங்கல்
உனற்கெளிதோ இப்பிரிவிங் குற்று.

தமிழா சிரியரெலாஞ் சார்ந்தின் புறவே
அமிழ்தாய் விளங்கிய ஐயா!—தமிழ்மக்கள்
உள்ளத் தொளியாய்நீ ஓங்குக பல்லூழி
தெள்ளத் தெளியச் சிறந்து.

தம் நெஞ்சில் கண்டிடுவர்

திரு. செ. வேங்கடராமச் செட்டியார்
அண்ணாமலைநகர்

மதுரைப்பல் கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்
மு. வ. தான் மறைந்தா ரந்தோ!
மதிநலத்தர் எல்லோரும் கண்கலங்கத்
தமிழன்னை மனங்க லங்க
புதுமணத்துப் பாரியுடன் நம்பியர!
செல்லோரும் புலம்பா நிற்க
கதியினியா ரெனக்கலங்கி யன்புமிகு
மனைவியுயிர் கரைந்து தேய

இளங்கோவின் சிலம்புதனை நீயாய்ந்து
புலப்படுத்த இனிய நுட்பம்
வளமார்ந்த பழம்புலவர் யாரேனும்
நுவன்றுளரோ வையந் தன்னுள்?

இளையவரும் முதியவரும் இலக்கியத்தின்
நயங்காண இன்பங் காண
இளங்கோஎன் நூல்யாத்த நின்புலமை
தமிழ்நெஞ்சில் என்றும் நிற்கும்.

தமிழ்ப்பண்பின் தனியுருவே! தமிழ்நாட்டுப்
பெர்னாட்ஷா! சால்பின் மிக்கோய்!
அமிழ்தனைய இனியசொலே யார்மாட்டும்
பேசுகின்ற அன்பின் மூர்த்தி!
தமிழ்நாடே யன்றியுல கனைத்தினையும்
கண்டுவந்த தமிழ வேளே!
தமிழ்வடிவே எனயாரும் விரும்பியுரை
தகவுடையோய் தவத்தின் சார்பே!

நின்னுதவி யாலுயர்ந்து வாழ்க்கைவளம்
பெற்றவர்கள் நிகரில் லாத
நின்சார்பில் படித்தவர்கள் நின்கொடையால்
வளர்ந்தவர்கள் நீணி லத்தே
நின்நூல்க ளால்திருந்தி யுயர்ந்தவர்கள்
நின்தெய்வ நெறியைக் கண்டோர்
நின்னுடைய திருவுருவைத் தம்நெஞ்சில்
கண்டிடுவர் நீங்கா யென்றும்.

தொண்டைவள நாடென்றும் சான்றோரை
யுடைத்தென்னும் தொன்மை சான்ற
பண்டைமொழி நின்வாழ்வால் புதுமெருகு
பெற்றதுகாண்! பண்பி லோங்கும்
தொண்டுளமே! துணைவேந்தர் பதவிநினால்
உயர்ந்ததுகாண்! தூய வாழ்வில்
கண்டுதொழு முருமறைந்தும் காணாத
பண்புருவில் காண்போம்! காண்போம்!

தமிழ் வளர்த்த நெடியோன்

திருமுறைச் செல்வர் க. வெள்ளைவாரணன்
அண்ணாமலைநகர்

பாரோர் புகழும் பண்புடையான்
பகர்செந் தமிழிற் பேராசான்
ஏரார் விருந்து நூல்களுடன்
இலங்கு நூல்கள் பலவரைந்தான்

தேரா தெதுவும் கருத்துரையாத்
தெளிந்த சிந்தைத் திருவாளன்
சீரார் வரத ராசனெனும்
சேயை யிழந்தாள் செந்தமிழ்த்தாய்.

தாயிற் சிறந்த பேரன்பன்
தமிழர்க் குழைத்த தாளாளன்
வாயிற் செயலின் மனத்தினால்
மக்கள் வாழ்வை வளர்த்திடலே
கோயிற் பணியென் றுளங்கொண்ட
கோமான் கூடற் கலைக்கழகம்
தாயிற் புரந்த துணைவேந்தன்
பிரிவால் தமிழர் கலங்குகின்றார்.

கலக்கந் தவிரக் கலைபயிற்றுங்
கல்வி நலஞ்சால் பேராசான்
பலர்க்கும் நிழல்தந் துயிரளிக்கும்
பயன்சேர் மரம்போற் பரவிநின்றான்
நிலைக்கும் பணியால் தமிழ்வளர்த்த
நெடியோன் மு. வ. தனையிழந்தே
அலக்க ணுற்றேம் அன்புருவாய்
இறைவ னடிக்கீழ் அவனமர்ந்தான்.

இமை நனையும் புருவம் உயரும்

பேராசிரியர் தி. வ. காந்திமதிநாதன்
மாயூரம்

தெள்ளுதமிழ்த் திறனாய்வுக் கட்டு ரைகள்
தெவிட்டாமல் இனிக்கின்ற வகையில் நெஞ்சை
அள்ளுகின்ற நெடுங்கதைகள் அறிஞர் நல்லார்
அரியவர லாறுரைக்கும் ஓவி யங்கள்
வெள்ளமென நன்னூல்கள் நாட கங்கள்
விரிவான கடிதங்கள் தூய நல்ல
உள்ளங்கள் உருவாக அறிவு ரைகள்
ஒப்புரைக்க முடியாத இலக்கி யத்தில்.

துறைதோறும் துறைதோறும் தொண்டு செய்தீர்
தூயதமிழ்ப் பாவேந்தர் சொன்ன வாறே
திறமான புலமையெனில் வேற்று நாட்டார்
சீரறிந்து அதைவணங்க வேண்டு மென்றே
இறவாத புகழீட்டி இங்கு வாழ்ந்த
இனியதமிழ்ப் பாரதியார் அன்று சொன்னார்
மறவாது நீரிந்நாள் "இல்லி னாய்சில்"
மலையனைய புகழ்பெற்று வந்து நின்றீர்.

வல்லவர்கள் சொன்னபடி வாழ்ந்து காட்டி
வரதராச ஞரின்று சென்று விட்டீர்!
நல்லவர்கள் நெடுநாட்கள் வாழ்வ தில்லை
நன்மைகளோ ஒருநாளும் சாவ தில்லை
இல்லையந்தோ எங்களிடை நீங்கள்: கண்ணின்
இமையிரண்டும் கண்ணீரில் நனையும், ஆனால்
எல்லையிலாத் தொண்டுகண்டு வியப்பில், ஆமாம்
எங்களிரு புருவங்கள் உயரும் ஐயா!

ஓங்கு குன்றம்

பேராசிரியர் ஆ. சிவலிங்கனார்

மயிலம்

என்றுமுள தென்தமிழ் இயம்பியிசை கொண்டு
நன்றுபுரி மு. வரத ராசனெனும் ஓங்கு
குன்றம்நிலை குன்றவுயிர் கொண்டகொடுங் கூற்றம்
என்றுதன தின்னுயிர்விட் டேங்குறுமோ ஐயோ.

மூவாத் தமிழ்

புலவர் இரா. இளங்குமரன்

திருநகர்

மூவாத் தமிழென்பார்; மூவா மருந்தென்பார்;
மூவா அமிழ்தென்பார்; மூன்றன் உருவாக
'மூவா' இருக்கின்றார் முட்டில்லை" என்றிருக்க
'ஆவா!' எனவார்க்க ஐயா நீர் சென்றீரே!

மூத்த தமிழ்மைந்தீர்! மூவா இளநலத்தீர்!
பூத்த மலரனையீர்! போற்றருஞ் சிந்தனையீர்!
சீர்த்த திறமெண்ணிச் செம்மாந்தேம்; கூற்றென்னும்
கூத்தன் அரவணைப்பில் கூடிப் படர்ந்தீரே!

நாடு மொழிப்பற்றும் நற்றமிழர் மேற்பற்றும்
கூடு புவிப்பற்றும் கொள்கைத் தனிப்பற்றும்
பீடு பெருக்கெய்தப் பெய்த பெருமுகிலே!
கோடு நிறைமதியே! கோமகனே சென்றீரே!

'மண்மாண் பொருளில்லை மாத்தமிழர் வாழ்வென்றே'
நுண்மாண் நுழைபுலத்து நூலறிந்த சான்றீரே!
எண்மாண் திறத்தாலே ஏற்றப் பொறுப்பேற்றீர்!
விண்மாண் விளக்காக வேட்கையொடு சென்றீரோ?

ஓங்கும் உழைப்பின் உயர்வுக்கோர் ஓவியத்தை
ஈங்கெழுத வேண்டுமெனில் ஈடில்லா நும்முருவே

ஆங்கெழுத லாமென்னும் மாண்புடையீர்! என்றென்றும்
நீங்கா நிலைபெற்றீர்! நேயத் தமிழ்போன்றே!

சாவே உனக்கும் ஒரு சாவு வந்து நேராதா?

புலவர் தணிகை உலகநாதன்

சென்னை

இனியதமிழ்ப் பேச்சில் எழுத்தில் புதிய
தனிநடையைக் காட்டித் தமிழ்வளர்த்த பேராசான்;
தமிழே உருவெடுத்துத் தானிங்கு வந்தான்
அமுத மழைபொழியும் அன்பான மு. வ.வை
எங்கும் தமிழுணர்வே ஏற்றம் பெறச்செய்த
தங்கத் தலைமகனைத் தண்ணமுதச் சொற்கோவை,
வஞ்சகச் சாவே! நீ வந்து பிரித்துவிட்டாய்
நெஞ்சம் மிகக்கலங்கி நிற்கின்றார் எந்தமிழர்.
நடந்த வனமழிக்கும் நாசக் குரங்கதுபோல்
செந்தமிழ்ச் சோலையிலே சீரார் மலர்க்கொடியைப்
பற்றி அறுத்திட்டாய் பைந்தமிழர் செல்வத்தைச்
சற்றும் இரக்கமின்றித் தான்கவர்ந்து சென்றாயே;
கண்கள் குளமாய்க் கதிகலங்கி நிற்கின்றோம்;
வண்ணத் தமிழ்க்குலத்தின் வாழ்வைப் பறிகொடுத்தோம்.
அறிஞர், தலைவர், அரும்புலவர் என்றே
சிறந்தோர் பலரையும்நீ தின்றாயே; இன்னும்உன்
பாழும் வயிற்றின் பசியடங்க வில்லையோ;
சூழும் துயரைத் தொடர்ந்து நடத்துகின்றாய்,
மெல்லியபூங் காற்றாய், மிளிர்ந்த பெருமகனை,
நல்லோர் உளம்ஆண்ட நாயகனை மு.வ.வை
பாவலனை-நாவலனை-பற்றிநீ சென்றாயே;
சாவே! உனக்குமொரு சாவுவந்து நேராதோ?

பேசாத படமானார்

புலவர் பொன்னரசன்

சென்னை

'உழைப்பாலே உயர்ந்தவரே! தமிழர் நாட்டின்
உயர்வுக்கே வாழ்ந்தவரே! நாளும் நாளும்
தழைக்காதா தமிழ்என்ற ஏக்கத் தோடு
தளராமல் பலநூல்கள் எழுதி வைத்த
மழைக்காலக் கருமுகிலே! மு வ. என்றே
மனமினிக்கத் தமிழரெலாம் கூறி வந்த
பிழைக்காத காவிரியே! இன்று நீங்கள்
பேசாத படமானீர் கலங்கு கின்றோம்!

திரு.வி.க. எனும்தென்றல் ஓய்ந்த பின்னர்
　　தெளிவுடனே அவர்வழியில் தொண்டு செய்ய
திருமகனே! நீர்வந்தீர் ஆனால் இன்றோ
　　சிறந்தவரே! ஒளிவிளக்கே! மறைந்து விட்டீர்!
இருப்பினும்நீர் எழுதிவைத்த நூல்களெல்லாம்
　　எங்களுக்கு வழிகாட்டும்; தமிழைக் காக்கும்;
வருகின்ற தமிழ்ப்பகையை வீழ்த்தும்; என்றே
　　வணங்குகிறோம் உமதுபுகழ் வாழ்க! வாழ்க!

தமிழின் தலைவர்

திரு. இ. மறைமலை எம்.ஏ.

சென்னை

செஞ்சொற் காவலர் அறிஞர் மு. வ.
நெஞ்சு வலியால் இன்னுயிர் நீத்த
அவலச் செய்தியை எவரே பொறுப்பர்?
முதிய தமிழின் பழமை உணர்த்த
வரலாறு கண்ட வல்லவர் அவரே!
புதின இலக்கியப் புதுமை தேர்ந்து
புதினம் புதிய புனைந்தவர் அவரே!
பதின்மர் வகுத்த உரைக்குப் பிறகும்
புதுமைப் பொருளைக் குறளில் தெளிந்து
தமிழகம் போற்றும் தெளிவுரை வரைந்தார்!
தகவுடைத் தொண்டு தமிழ்க்கெனப் புரிந்தார்!
முதன்மை தமிழ்க்கே முகிழ்த்திட உழைத்தார்!
பொறுமை சிறிதும் இல்லாக் கூற்றம்
திறமிகு புலவரைத் தமிழின் தலைவரை
அறமின்றிப் பிரித்தது! அந்தோ! நொந்தோம்!
தமிழன் னையின் தலையில் பேரிடி!
அளியை! அளியை! அருந்தமிழ் உலகே!
அருந்துயர் மாற்றல் நினக்கினி அரிதே!

காலத்தால் அழியாத காவியம்

கவிஞர் பு. ஆ. முத்துக்கிருட்டிணன்

புதுப்பாளையம்

மூவா அமுதனைய மு. வ. மறைந்தாரா?
சாவாத இலக்கியங்கள் தந்தவர்தாம் எங்குற்றார்?
கனிதரு வீழ்ந்ததுவோ! கலைக்கதிர் சாய்ந்ததுவோ?
இனியவரின் இன்னுயிரை இயற்கை பறித்ததுவோ?

ஆறுமா இத்துயரம் அந்தோ தமிழ்த்தாயே!
தீருமா சோகநிலை தேம்புதே தமிழுலகம்!
குறளின் இருவரிபோல் குறில்எழுத் திரண்டுகொண்டு
இருள்தீர ஒளிசேர எழுத்துலகம் காணவந்த
ஈரெழுத்து சொல்மு. வ. இலக்கியக் கடல்மு. வ.
பேரெழுத்து மு. வரத ராசனெனும் பேரன்பு
மலைசாய்ந்த தோஅம்மா! கடல் தூர்ந்த தோஅம்மா!
தலைசாயும்வரை நல்லதமிழ் வளர்த்த தாளாளர்!
திசைதோறும் திருக்குறள் தெளிவுரை வழங்கிடவே
இசை பெற்றார்! கழகத்தின் ஏடுகண்டார் நாடுகண்டார்
தொண்டைநா டிதுசான்றோர் உடையதென்று சொல்கின்ற
பண்டைநாள் அவ்வை தமிழ்ப் பாட்டிற் கிலக்கணமாய்
வேலத்தில் தோன்றியவர் ஞாலப் புகழ்பெற்றார்
காலத்தால் அழியாத காவியமாய்! ஓவியமாய்!

முத்தமிழ் டாக்டர் மு. வ.

வித்துவான் பா. சொ. லிங்கம்
சென்னை

மூவாத் தமிழ்மொழியில் முப்பதினோ டைம்பதெனும்
தாவா இலக்கியங்கள் தந்தமகன்—நாவேந்தன்
முத்தமிழன் டாக்டர் 'மு. வ'வெனும் மேதை
இத்தரையில் இல்லையால் இன்று.

பாமரரும் இங்கே படித்துத் தெளிவுறவே
தேமதுர நூலாம் திருக்குறட்கு—நாமணக்க
நல்ல உரையளித்து நற்றமிழ்க்குத் தொண்டுசெய்த
வல்லவனும் டாக்டர் 'மு. வ.'

முத்துப்போல் பற்கள் முறுவலித்துக் காண்பாரின்
சித்தம் கவர்ந்திட்ட சிந்தனையான்—எத்திக்கும்
துன்பம் துடைக்கத் துடிக்கும் உளமுடையான்
அன்பே சிவமென்பான் ஆய்ந்து.

தெய்வமாகிய மு. வ.வுக்கு வாழ்த்து

புலவர் செங்கைப்பொதுவன், எம். ஏ. பி. டி.
சென்னை

எளியவுடை தரித்துவந்த இன்முகத்து நெடியோராய்
அளியுடைய நன்மனத்தோ டறிவடக்கம் சால்மலையாய்
தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூன்றும்
நீங்காத நிலைக்களனாய் நின்றுதமிழ் தந்தவராய்

மற்றையோர் கருத்துக்கு மதிப்பளிக்கும் மாண்பினராய்
கற்றவர்க்கு மு.வ. தான் கனிந்திருந்தார் வாழியவே.

காலம் பொன்னாய்க் கருதியவர்
கடமை கண்ணாய் ஆற்றியவர்
பாலைத் தவிரப் பருகாதார்
பண்பைத் தவிரப் பேணாதார்
கோலத் தமிழை எழுதியவர்
குறிக்கோள் வாழ்வு நடத்தியவர்
ஏழைக் கறிவால் உயர்த்தியவர்
எண்ணத் தெய்வ மாகியவர்.

தெய்வமாய் நிற்கின்ற செம்மலார் மு.வ.வை
உய்வா மெனவாழ் உலகத்தார் எல்லேமும்
மெய்வாய்என் னால்வாழ்த்து வேம்.

நெஞ்சப் பாறையில் நினைவு நுரைகள்

திருவாட்டி விசயலக்குமி நவநீத கிருட்டிணன், எம். ஏ.,

மதுரை

மன்னவரே! நீரிந்த மண்ணைவிட்டுப் போனதெல்லாம்—நாங்கள்
மணலுற்ற மீன்போல மயங்கிக் கிடப்பதற்கோ?
பொன்னவரே! நீரிந்தப் புவியைவிட்டுப் போனதெல்லாம்—நாங்கள்
போர்க்களக் கருவிகள்போல் பொடிப்பொடியாய்க் கிடப்பதற்கோ?
தந்தையரே! நீரிந்தத் தரையைவிட்டுச் சென்றதெல்லாம்—நாங்கள்
தணலுற்ற மண்புழுவாய்த் தவித்துக் கிடப்பதற்கோ?—எங்கள்
சிந்தையரே! நீரிந்தச் சீமைவிட்டுச் சென்றதெல்லாம்—நாங்கள்
சிப்பிகளின் சிதைவுகளாய்ச் சீரழிந்து கிடப்பதற்கோ?
எம்மரசே! நீரிந்த இடம்விட்டுச் சென்றதெல்லாம்—நாங்கள்
இலவம்பஞ் சினைப்போல் எங்கெங்கோ பறப்பதற்கோ?
அன்புருவே! நீரிந்த அவனிவிட்டுச் சென்றதெல்லாம்—நாங்கள்
அரசிலைச் சருகுகள்போல் அலைந்து திரிவதற்கோ?

புலம்பும் நெஞ்சே!

கோவாத முத்துப்போல் குமுறிவிழி கலங்காமல்
மு. வ.வின் இலட்சியத்தை முகனமர்ந்து புரிந்திடுக!
நாவாரப் புலம்பிமனம் நலிந்திங்கே வாடாமல்
மு. வ.வின் கொள்கைகளை முழுமனத்தாற் செயல்படுத்து!
ஏவாமல் இயங்கிவரும் இயற்கைச்சக் திகள்போல
மு. வ.வின் பாதையிலே முழுமூச்சாய்த் தொடர்ந்திடுக!

இதயத்தில் வீழ்ந்த இடி

நெல்லை. ந. சொக்கலிங்கம், எம்.ஏ.
நெல்லை-10

என்னருமைத் தமிழ்நாட்டின் ஏற்றங் கண்ட
எமனுக்குப் பொறுமைதான் மிகவும் உண்டோ?
பன்னரிய பலகலையும் கற்று வல்ல
பாங்குடைய அறிவாற்றல் மிகவும் கொண்ட
வன்மையுடை மு. வ.வைப் பிரித்து விட்டான்!
வஞ்சத்தால் கவர்ந்தவனே! எங்கள் நெஞ்சின்
துன்பந்தான் உனக்கெங்கே தெரியும்? உன்னால்
துயருற்றார் பலருண்டு சொல்லி விட்டேன்!

கண்ணில்லை உனக்குத்தான்; தமிழர் நாட்டின்
கருத்தூற்றாய் உலவிவந்த மு. வ. வைத்தான்
எண்ணமின்றிப் பிரித்திட்டாய் இரக்க மின்றி!
ஏனிந்தக் கல்நெஞ்சம் உனக்கு? கூறாய்!
பண்ணமைந்த பைந்தமிழ்க்கோர் ஒளிவி ளக்காய்ப்
பலகாலும் விளங்கிவந்த புதுஞா யிற்றைக்
கண்ணிமைக்கும் பொழுதினிலே பிரித்து விட்டாய்!
கனிவில்லா நெஞ்சந்தான் உந்தன் நெஞ்சம்!

படிப்படியாய்ப் பணிகளிலே உயர்ந்து வந்து
பாரிலுள்ள உழைப்பாளர்க் கெடுத்துக் காட்டாய்ப்
படிப்பினிலே உயர்ந்தவரைப் பன்னூல் யாத்துப்
பண்பாளர் எனத்திகழ்ந்த எங்கள் உள்ளப்
பிடிப்பினிலே நல்லிடத்தைப் பிடித்துக் கொண்ட
பெரும்புலமைப் பெட்டகத்தை ஏன்பி ரித்தாய்?
இடியெனவே இத்துயரச் செய்தி எங்கள்
இதயத்தில் வீழ்ந்ததுநீ அறிய மாட்டாய்.

வளமிகு மு. வரதராச!
உடல்மறைந்தீர், புகழ் மறையீரே!

வித்துவான் கோ. வே. பெருமாள், எம்.ஏ., பி. டி.
திருநெல்வேலி

சிந்தனைசெய் தேனீயே! செழுந்தமிழின் வான்புள்ளே!
வந்தனைக்கே உரியசெல்வ! வளமிகுமு. வரதராச!
தந்தையென மதுரைவந்தீர், தனிக்கழகத் துணைவேந்தே!
சொந்தமென இருந்தோமே, சொல்லாதே சோர்ந்தீரே.

கொள்கைகளை விளக்குதற்கே கூடுங்கலை வடிவுகண்டீர்;
பள்ளத்தே வாழ்வோர்கள் பார்த்துயரப் பாதைதந்தீர்;
விள்ளுதற்கே அரியவற்றை விளங்கவைத்தீர், இலக்கியத்தே!
தள்ளுற்ற உடல்மறைந்தீர், தெள்ளுபுகழ் மறையீரே!

தாய்மொழியைத் தழைக்கவைத்தீர்; தமிழ்மொழியால்
தனிவளர்ந்தீர்;
ஓய்வின்றி உழைப்பதற்கே ஒருசான்றாய் வாழ்ந்துயர்ந்தீர்;
ஆய்வுந்தும் நூல்யாக்கும் ஆசிரியர் ஆட்சிசெயப்
போய்முந்தும் கலையினிலும் புகழ்ச்சிகரம் பெற்றீரே!

கொடிமரந்தான் ஒடிந்ததேயோ? கோபுரந்தான் இடிந்ததேயோ?
அடியொற்றிப் படர்ந்துநின்ற ஆலமரம் வீழ்ந்ததேயோ?
மிடிபோக்கிக் கடல்கடந்த மீகலந்தான் கவிழ்ந்ததேயோ?
கொடிதையோ, பொறுக்ககிலோம்; கோ. மு. வ. மறைந்தீரே!

தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வோன் சாவதில்லை

கவிஞர் த. கோவேந்தன்,

சென்னை

இயற்கையோ டொன்றி இயற்கை நெறியில்
இயற்கையை வாழ்வோ டிணைத்தே—இயற்கை
இயற்கை எனத்தமிழ் ஏமுறத் துய்த்தோன்
இயற்கை அடைதலும் ஏது?

குருதியைச் சிந்தாமல் கொள்கைப் பிடிப்பைக்
குருதிக்குள் ஏற்றிக் குறைவில்—திரு. வி. க.
செந்தமிழர் நீழலாய்ச் சீர்திருத்தம் செய்தவன்
செந்தழலில் வேவானோ செப்பு.

புலவர்க் கியல்பாம் பொருமை இலாமல்
புலவரில் பூங்குன்றன் போன்றோன்-தலைமை
தமிழ்க்கடலாய் இந்தத் தலைமுறைக்கு வந்தோன்
நமைப்பிரிந்தான் என்பதா நன்று?

அமைதி பொறுமை அடக்கம் அறிவின்
சுமைதிகழும் நெற்றி, சுடர்கொள்—இமைவிழிகள்
மின்னல் ஒளிமூரல் மெல்லிய இன்மொழியான்
நென்னல் இறப்புண்ணு மோ?

தமிழுக்குத் தொண்டுசெய்வோன் சாவதில்லை என்று
தமிழுக்குத் தொண்டுசெய்த சாவில்—தமிழ்ப்புலவன்
பாவேந்தன் சொன்னபினும் மு. வ. பெருந்தமிழன்
சாவேந்திச் செல்வதுண் டா?

இருக்கின்றோம் நாங்கள் மட்டும்!

திரு. கு. மோகனராசு, பி. எசி., எம். ஏ.,
(கவிஞர் கு. எழிலரசு)
சென்னை.

தமிழ்முல்லைத் தேன்சொரிய, மாந்தும் நெஞ்சில்
தமிழ்ப்பண்பு முளையரும்பக் கண்ட வானோர்
அமிழ்தத்தை அருந்திமனம் சோர்ந்த பின்னர்
அருந்தமிழ்த்தேன் மாந்தவுனை அழைத்திட் டாரோ?
அமைதியேதன் உருவாகி, அன்பு ஈன்ற
அருளேதன் உளமான அறஞ்சொல் நூலே!
இமையாக உம்நெஞ்சக் கோட்டைக் குள்ளே
இடிவைத்துத் தகர்த்தானோ வஞ்சக் காலன்?

அறக்கடவுள் மனிதவுரு ஏற்றோ இந்த
அருந்தமிழர் நாட்டினிலே உலவு தென்று
பிறஇனத்தார் கூறுகின்ற கூற்றைக் கேட்டுப்
பித்தேறி நின்றோமே உம்மால் ஐயா!
அறமறிந்த வானோர்கள் அறத்தை மேலும்
அறிந்திடவே விரைந்துனை அழைத்திட் டாரோ?
அறமறியாக் காலனும்உம் வரவிற் காக
அழைப்போலை விரைந்தனுப்பி அழைத்திட் டானோ?

தமிழுணர்வு சிறிதுமிலாத் தமிழர் வாழ்வைத்
தனித்தேநீ சிந்தித்த கார ணத்தால்
தமிழ்நெஞ்சில் செங்குருதி திரண்டு வந்து
தலைவாயில் அடைத்ததுவோ? பலபேர் இன்று
தமிழையே விலையாக்கி விற்றுத் தம்மின்
சவக்குழிக்குக் கல்லடுக்கும் செயலைக் கண்டு
தமிழ்நெஞ்சு பதைபதைத்த கார ணத்தால்
தடுமாறி இறுக்கியதோ உயிரின் மூச்சை?

பண்பாட்டுக் கொடுமுடியே! அன்பின் ஊற்றே!
பைந்தமிழின் புறப்பாட்டே! அறத்துப் பாலே!
எண்ணத்துள் நிலைத்திட்ட நினைப்பே! எங்கள்
'இதயப்பா' வடிக்கின்ற பாவே! அன்பு
கண்ணிலொளிர் கருமணியே! கருத்துக் கோவே!
காலன்வாய் நீபுகுந்த போதில் அந்த
வன்செயலைத் தடுத்திடவோ இயலா தாகி
மனம்பதைத்தோம்! இருக்கின்றோம் நாங்கள் மட்டும்!

நாமமே போற்றி...!

வித்துவான் நெல்லை ஆ. கணபதி பி.ஏ.
சென்னை

"உலகெலாம் போற்ற வாழ்ந்தவர்! சொந்த
உழைப்பினுல் உயர்ந்தவர்! மக்கள்
உயர்நெறி செல்ல வழியினைக் காட்டும்
உயர்ந்தநன் னூல்களைச் செய்து

பலவகை யானும் இலக்கியம் வளரப்
பற்பல தொண்டுகள் செய்து
படைத்தவை எல்லாம் நிரந்தர மாகப்
பைந்தமிழ் அன்னையின் நெற்றித்

திலகமாய்ச் சூட்டி மகிழ்ந்தவர்! டாக்டர்!
திருப்பத் தூர்முனி சாமிச்
செல்வரின் மகனுர்! டாக்டர் மு.வ. வென்
றேதினம் நாமெலாம் தொழுதோம்!

நலம்குறைந் தியற்கை எய்திய தெண்ணி
நாள்தோறும் அழுகிறோம்! அன்னுர்
நாமமே போற்றிப் புகழினை வணங்கி
நாள்தோறும் தொழுகிறோம்! வாழி!"

இரங்கல் வரி

திரு. அ. பிச்சை எம்.ஏ.
மதுரை

மண்ணுள வந்தவேந்தே! விண்ணுளச் சென்றதாலே
புண்ணுன எம்நெஞ்சு பூகம்பம் ஆனதய்ய
புண்ணுன எம்நெஞ்சு பூகம்பம் ஆனதாலே
கண்ணுன கண்மணியும் கண்ணீர் வடிக்குதய்ய.

கள்ளாய்க் காவியமாய்ப் படைத்தநும் புதினங்கள்
உள்ளத்தின் கயமையிருள் விரட்டகல் விளக்கானதே
உள்ளத்தின் கயமையிருள் விரட்டகல் விளக்கானதால்
துள்ளுமனங் கூடஇன்று துயர்க்கடலில் துவளுதய்ய.

குறட்டைஒலி விட்ட குமரப் பருவர்களை
அறமூட்டும் எழுத்தால் அன்பூட்டி எழுப்பினிரே
அறமூட்டும் எழுத்தால் அன்பூட்டி எழுப்பியதால்
திறங்காட்டும் தமிழ்நெஞ்சம் திசையதிரப் புலம்புதய்ய.

சதைபொதி பொய்யுடல் கரித்துண் டானாலும்
இசைபொதி மெய்யுடல் வாடா மலரன்றோ
இசைபொதி மெய்யுடல் வாடா மலராயின்
நசைபொதி எம்கனவு விசையிழந் துபோனதய்ய.

இதயவா னத்தில் துக்கமஞ்சு படர்ந்ததனால்
இதயத் துடிப்படக்கி உயிர்மூச்சு விடுத்தீரே
இதயத் துடிப்படக்கி உயிர்மூச்சு விட்டதாலே
இதய வெடிப்புத்தான் இவ்வுலகில் நடக்குதய்ய.

நும்பிரிவெனும் ஒருமுள் எம்நெஞ்சில் தைக்கவே
எம்பரிவெனும் கண்மழை இமைதீய்த்து விட்டதய்ய
எம்பரிவெனும் கண்மழை இமைதீய்த்து விட்டதாலே
நும்அறவழி எண்ணம் நுண்முளை கொண்டதய்ய

பல்கலை நகரிலே பைந்தமிழ் வளர்த்தவரே
சில்கலை பயிலச் சிறைநீக்கம் பெற்றீரோ
சில்கலை பயிலச் சிறைநீக்கம் பெற்றதாலே
பல்கலை மலரெல்லாம் பனித்துளி சிந்துதய்ய.

மணல்வீடாய்ப் போன தெங்கள் கனவெல்லாம்
மண்குடிசை யான தெங்கள் இனமெல்லாம்
மண்குடிசை யான எங்கள் இனமெல்லாம்
கண்பட்டு புண்பட்டுக் கலங்கித் தவிக்குதய்ய.

செந்தமிழின் நலமெல்லாம் செந்தாமரைத் தேனாக
அந்தநாள் தந்ததெல்லாம் அன்பர்கள் மறக்கலையே
அந்தநாள் தந்ததெல்லாம் அன்பர்கள் மறந்தாலும்
இந்தநாள் கொண்டதுயர் இனியாரும் மறப்பாரோ.

"காலனுமை அழைத்த தேனோ ?"

புலவர் க. சு. தமிழ்ப்பிரியன்
ஆலாம்பாளையம்

அலைகடலில் அமுதிருக்கும் என்று சொல்வர்
　　அதையாரும் இதுகாறு மறிந்த தில்லை
கலையாழும் இசையமுது காட்டு மென்பர்
　　கதையன்றி அதையாருங் கண்டதில்லை
விலைமதிக்க முடியாத அமுத மெல்லாம்
　　வரதராச ! உம்பேச்சில் விளையக் கண்டேன்
தலைமைசால் உமதெழுத்துந் தந்து வக்கும்
　　தமிழான அமுதம்போ லமுத முண்டோ ?

பச்சையப்பன் கல்லூரிப் படிகளெல்லாம்
பைந்தமிழ்ப்பே ராசானுயப் பார்க்கு மும்மை
இச்சையுடன் உமைநாடி வருவோ ரெல்லாம்
இனியமொழி எளியகாட்சி இனிது காண்பர்
பிச்சையென என்போன்ருேர் பேசு முன்னே
பெரும்பொருளைக் கொடுப்பதிலே வள்ள லானீர்
அச்சிற்ற வண்டியென எம்மை விட்டு
அகமற்ற காலனுமை அழைத்த தேனோ?

என்றினி மு.வ.காண்பேன்

புலவர் தெ. முருகசாமி, பி. ஓ. எல்.
காரைக்குடி

என்றினி மு. வ். காண்பேன்! எப்பகல் மு. வ வின்தன்
பொன்றிகழ் எழுத்தால் கூறும் பொற்புடைக் கருத்தைக்
காண்பேன்!
நன்றினி தாற்றும் மதுரைப் பல்கலைக் கழக வேந்தாய்ப்
பொன்றிய மு. வ. வின்தன் பொலிவினைக் காண்பேன் மன்னோ!

எழுத்தில் நீ வாழ்ந்திருப்பாய்

புலவர் கல்லை ஆ. துரை
சென்னை

இரண்டுவரி குறளைப் போல
இதயத்தைத் தட்டித் தட்டி
திரண்டபெரும் அன்பைக் கொட்டித்
தனியிடம் பெற்றிருந்த
இரண்டெழுத்து வேந்தே! நாளும்
இன்கதை தந்த ஊற்றே!
இருண்டிருந்த எழுத்தி ருட்டை
இல்லையெனச் செய்த ஐயா!

எழுத்திஞல் எண்ணற் ருேரை
எழுப்பினுய்! அதனல் இந்த
எழுத்துள கால மெல்லாம்
எழுத்தில்நீ வாழ்ந்தி ருப்பாய்!
அழுத்தமாய்ச் சொல்வேன், ஆமாம்,
அற்புத மான உன்றன்
எழுத்துத்தான் என்னைக் கூட
எழுதிடச் செய்த தென்பேன்!

அமிழ்தான தமிழுக்கு ஏற்றம் தந்தார்

புலவர் அ. நக்கீரன்
சென்னை

தமிழ்நாட்டி லேபிறந்தும் தமிழ்வி டுத்துத்
தரங்கெட்ட எழுத்தாளர் பல்லோர் நூலில்
உமியன்ன பிறசொற்கள் உலவ விட்டே
உயிரன்ன தமிழ்கெடுத்தே உயர்ச்சி பெற்றார்
துமியெழுந்து மத்தடியால் துள்ளு தற்போல்
சுரணைகெட்டவ் வெழுத்தாள ரிடையே யின்று
தமியனுளேன் தமிழாளஎன்றே மு. வ.
தலைநிமிர்ந்து எழத்தமிழ்த்தாய் மகிழ்ச்சி கொண்டாள்.

அகல்விளக் கேந்திகரித் துண்டெ டுத்து
அந்தநாள் தமிழ்வரலா ருக்கித் தந்து
அகத்தினிலே குறட்டையொலி கேட்ட பாவை
அல்லிசெந் தாமரைமண் குடிசை கட்டி
அகிலாவைக் கொண்டுமணல் வீட்டின் கண்ணே
அழகொழுகு கண்ணகிமா தவியாள் பெற்ற
மகவுக்கு ஓவத்தின் செய்தி போல
மலர்விழிக்கு மைதீட்டும் பெண்மை வாழ்க!

குழந்தைக்கு நடைவண்டி தந்து சுட்டிக்
குருவிப்போர் காட்டிமொழிப் பற்று மூட்டி
பழிபாவம் கயமையொடு அகலும் வண்ணம்
பச்சையப்பர் பள்ளியிலே கல்வி கற்க
விழிப்புடனே கி. பி. ஈ ராயி ரத்தில்
விடுதலையா என்போர்க்கு நாட்டுப் பற்று
விழுப்பமுடன் ஊட்டிட்ட காந்தி அண்ணல்
வேறுபல நூல்களெல்லாம் மு. வ. தந்தார்.

தமிழ்நாட்டில் தமிழெழுதி நிதிகு வித்தார்
தகுதிமிக்க மு. வ. வே றெவரோ சொல்வீர்
அமிழ்தான தமிழுக்கு ஏற்றந் தந்தார்
அதனாலே அவருமிக உயர்ந்தா ரன்றே
இமியேனும் சோம்பியவர் இருந்த தில்லை
ஏனையர்க்கு வழிகாட்டி யாகி நின்றார்
இமிழ்கடல்சூ முலகினிலே யாரும் ஏங்க
இந்நிலம்விட் டேகியுயர் வானம் புக்கார்.

———

6—4—52
சென்னை-30

டாக்டர் மு. வ. வின் கடிதம்

மன அமைதிக்கு வழி

அன்புடையீர்,

வணக்கம். நலம்.

தங்கள் கடிதம் பெற்றேன். செய்திகள், நிலைமை எல்லாம் அறிந்தேன்.

ஒரு சிறிதும் மனச்சோர்வு அடையக் காரணம் இல்லையே, தயங்காமல் கடமைகளைச் செய்து முன்னேறுங்கள். பிறருடைய குறைகளுக்கு இடையே நம்முடைய குணங்கள் மணம் கமழச் செய்வதுதான் வழி. சான்றோர்கள் வாழ்ந்துகாட்டிய நெறி அதுவே, ஒன்று ; சான்றோர்கள் போல் பலியாகவேண்டா, ஓரளவு தற்காப்புத் தேடிக்கொள்வது கடமை.

தமிழ்த்தொண்டிலே அமைதியைக் காண்பதாக எழுதினீர்கள். தொடர்ந்து காணுங்கள்.

கிடைத்த ஓய்வில் படியுங்கள் போதும்.

சிறந்த பேச்சாளராக ஆகவேண்டும் என்ற வேட்கை வேண்டா. அது எல்லார்க்கும் வராது. தங்களுக்கு, தானே வந்தால் வரட்டும். வந்தாலும் பெரும்பயன் இல்லை. சிறந்த அறிஞராக விளங்க, ஆசைப்படுங்கள் ; சிறந்த பண்பாளராக, ஒழுக்க விளக்காக வளர ஆசைப்படுங்கள். அது போதும். பலர்க்கும் கிடைக்கக்கூடிய நிலைகள் அவை.

தமிழிலக்கியங்களில் இரண்டு அல்லது மூன்றை—திருக்குறள், சிலம்பு, புறநானூறு, கம்பர், பாரதியார்—தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டு அவற்றைமட்டும் திரும்பத் திரும்பப் படித்து வருதல் நல்லது. மனத்தில் நிற்கச் செய்ய வேண்டும். பிறகு அவைபற்றிய ஆராய்ச்சி நூல்களைப் படியுங்கள்.

மன அமைதிக்கு வழி ; காந்தியடிகள், விவேகாநந்தர், இராம லிங்கம் படித்தல்; இயற்கையிலும் வாழ்வின் துறைகளிலும் இறைவனுட்சியைக் கண்டு உணர்தல்.

அன்புள்ள,

மு. வரதராசன்.

திரு. அன்புப்பழம் நீக்கு எழுதியது.

மூவாத் தமிழுக்கு 'மு. வ. தமிழ்' தந்தார்

டாக்டர் தி. முருகரத்தனம்,

மதுரை

மூவாத் தமிழுக்கு மூவா தமிழ்தந்து
சாவாப் புகழடைந்தார்; சற்றேனும்—ஓவாப்
பணிபுரிந்தார்; பல்கலை போற்றும் கழகத்து
அணிபுரிந்தார்; ஆண்டார் எமை.

டாக்டர் மு. வரதராசனர் பிரிவாற்ருமைக் கூட்டம்

டாக்டர் மு. வரதராசனர் அவர்களின் பிரிவு குறித்து 18-10-74இல் தென்னிந்திய தமிழ்ச் சங்கத்தின் சார்பில், சென்னை லிங்கிச் செட்டித் தெருவிலுள்ள வள்ளலார் திருவருள் மண்டபத்தில் இரங்கல் கூட்ட மொன்று நடைபெற்றது. மாண்புமிகு, நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் பேராசிரியர் க. அன்பழகன் அவர்கள் தலைமை தாங்கினர்.

சங்கச் செயலாளர் உயர்திரு வ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்கள் திருக்குறள் தெளிவுரை 26 பதிப்புகள் வெளிவந்திருப்பது பற்றியும் மு. வ. பெயரில் திருக்குறள் பரிசு ஏற்படுத்தியிருப்பது பற்றியும் விளக்கமாகப் பேசினர்கள். அத்துடன் மறைமலையடிகளார் நூல் நிலையம் அமைவதற்குக் காரணராய் இருந்தவரும் மு. வ. அவர்களே என்ருர்கள். எப்படியெனில் மு. வ அவர்களுடைய சான்றிஞல்தான் நீதிமன்றத்தில் அடிகளார் மறைவுக்குப்பின் நிகழ்ந்த வழக்கில் கழகத் திற்கு வெற்றி கிடைத்தது என்ருர்.

அடுத்து கவிஞர் புத்தனேரி சுப்பிரமணியம் அவர்கள் டாக்டர் மு.வ. அவர்களின் பிரிவு குறித்து இரங்கற்பா ஒன்றினைப் படித்தார்.

திருவாட்டி செளந்திரா கைலாசம் அம்மையார் அவர்கள் பேசுகை யில், மு. வ. அவர்கள், திருவாசகம், தாயுமான அடிகள் பாடல், பகவத்கீதை ஆகியவற்றில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டவர் என்றும், ஆரவாரமில்லாத பக்தர் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அடுத்து, மாண்புமிகு அமைச்சர் பேராசிரியர் அவர்கள் தமது தலைமையுரையில்,

"டாக்டர் மு. வ. அவர்கள் இன்னும் இருபது ஆண்டுகள் வாழ்ந் திருப்பார்களானல் எத்தனையோ கனவுகளை நினைவுகளாக மாற்றும் பேராற்றலைத் தமிழ் மக்களிடத்திலே தோற்றுவித்திருக்க முடியும். மு. வ. அவர்களின் நூல்கள் தமிழ் நாட்டில் ஒவ்வொரு குடும்பத்தின ருடைய கருத்துக்களையும் உருவாக்கும் பேராற்றல் படைத்தவை.

மறைமலையடிகள், திரு. வி. க. ஆகியோரின் தமிழ்நடை எல்லாரும் பின்பற்ற முடியாதவை. ஆனல், மு. வ. அவர்களின் நடை நாட்டில் எல்லாரும் பின்பற்றக்கூடிய அளவுக்கு மாற்றத்தை மறுமலர்ச்சியை உண்டுபண்ணியிருக்கிறது" என்று குறிப்பிட்டு, அவர் தம் பண்பு நலங்கள் பற்றியும் விரிவாகப் பேசினர்.

பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் டாக்டர் சஞ்சீவி அவர்கள் பேசுகையில், "டாக்டர் மு. வ. அவர்கள் உணர்ச்சி ஒழிக, அறிவு வாழ்க" என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுவார்கள்—எழுதுவார்கள். தமிழன் கெட்டதற்குக் காரணம் உணர்ச்சிதான். ஆகவே, அந்தக் கேட்டினின்று விடுபட உணர்ச்சிகளையெல்லாம் அறிவாக, ஆக்கமாக மாற்றவேண்டும், என்பார்கள்." எனக் கூறினர்.

அடுத்து கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் எஸ். வி. சிட்டிபாபு அவர்கள் பேசுகையில், மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் மாண்புகளைப் பற்றியும் அதனைத் திறம்பட நடத்திய துணைவேந்தர் டாக்டர் மு. வ. அவர்களைப் பற்றியும் விரிவாகப் பேசினர்.

டாக்டர் பா. நடராசன் அவர்கள் பேசுகையில், காரல் மார்க்சின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை வள்ளுவர் எடுத்துச் சொன்னர் என்று நான் விளக்கிக்கூறிய கருத்தை, இது அருமையான கருத்து என்று பாராட்டினர். பொருளாதார வல்லுநர்கட்கு ஏற்படாத கருத்துக்கள் தமிழ்ப் புலவரான டாக்டர் மு. வ. அவர்கட்கு ஏற்பட்டது என்று குறிப்பிட்டார். திரு. இராமுத்துக் குமாரசாமி, எம். ஏ., பி.லிப் முன் மொழிய இரங்கல் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

செய்திகளும் குறிப்புகளும்

டாக்டர் மு. வ. இரங்கல் கூட்டங்கள்

ஒய். எம். சி. ஏ. பட்டிமன்றம், சென்னை

திரு. மா. சண்முக சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் 15-10-74 அன்று நடைபெற்ற இரங்கல் கூட்டத்தில் மாண்புமிகு, சிலம்புச்செல்வர் ம. பொ. சிவஞானம், டாக்டர் ந. சஞ்சீவி, கவிஞர் கா. வேழ வேந்தன், திரு. கு. ராசவேலு, டாக்டர் ஔவை நடராசன், திரு. ஊ. செயராமன் ஆகியோர் மு. வ.வின் பண்பு நலன்களைப் பாராட்டிப் பேசினர்.

அன்னை கலை இலக்கிய நற்பணி மன்றம், சென்னை

இராயபுரம் லோட்டஸ் நகரில் 20-10-74 அன்று மன்றத் தலைவர் திரு. அரு. சங்கர் அவர்கள் தலைமையில் இரங்கல் கூட்டம் நடை பெற்றது. வருவாய்த்துறைச் செயலர் கா. திரவியம், மு. வ.வின் ஒழுக்கத்தைப் பாராட்டிப் பேசினார். டாக்டர் ந. சஞ்சீவி, டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியம் ஆகியோர் மு. வ.வின் வாழ்க்கைப் பணியை விளக்கிப் பேசினர்.

தென்னிந்தியப் புத்தக விற்பனையாளர், வெளியீட்டாளர் சங்கம், சென்னை

சிறந்த எழுத்தாளரான மு. வ.வின் மறைவு குறித்துச் சங்கத்தின் சிறப்புக் கூட்டம் 11-10-74 அன்று கூட்டப் பெற்றது. குடும்பத்தார்க்கு ஆறுதல் தெரிவிக்கும் இரங்கல் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பெற்றது.

சாகித்ய அகடெமி, புது தில்லி

'சாகித்ய அகடெமி' விருது பெற்றவரும் அகடெமியின் நிர்வாகக் குழுவில் உறுப்பினராய்த் திகழ்ந்தவருமான மு. வ.வின் மறைவு குறித்து அகடெமியின் இரங்கல் கூட்டம் 11-10-74இல் நடைபெற்றது.

கீழ்த்திசை ஆராய்ச்சி மன்றம், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

இம்மன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் கூடி 11-10-74 அன்று இரங்கல் கூட்டத்தை நிகழ்த்தினர். மறைவுற்ற மு. வ. அம்மன்றத்தின் தலைவ ராகவிருந்து ஆற்றிய தொண்டை நினைவு கூர்ந்து இரங்கல் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினர்.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை

சென்னை மாவட்ட மத்திய நூலகக் கட்டிடத்தில் 6-11-74 அன்று இந்நிறுவனத்தின் சார்பில் நடைபெற்ற மு.வ. இரங்கல் கூட்டத்திற்குத் தமிழகக் கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் இரா. நெடுஞ் செழியன் தலைமை தாங்கி மு. வ.வின் திருவுருவப் படத்தைத் திறந்து வைத்தார். 'தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு உயிரோட்டம் தந்தவர் மு. வ. தமிழ் படித்தவர்கள் சிறந்த நிர்வாகிகளாக இருக்க முடியாது என்ற கூற்றைப் பொய்யாக்கியவர் அவர்' என்றார் அமைச்சர். கல்விச் செயலர் திரு. சி. ஜி. ரங்கபாஷியம், ஐ. ஏ. எஸ். திரு. கொண்டல் சு. மகாதேவன், நிறுவனத்தின் முதன்மை அலுவல் ஆட்சியர் டாக்டர் ச. வே சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் பேசினர். நிறுவனத்தில் பணி புரியும் திரு. க. த. திருநாவுக்கரசு, டாக்டர் பொன். கோதண்டராமன், திரு. அ. அ மணவாளன், திரு. சு. பாலச்சந்திரன் ஆகியோர் இரங்கல் கவிதைகளைப் படித்தனர்.

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகத்திற்காக சென்னை-600001, 2-140, பிரகாசம் சாலை, அப்பர் அச்சகத்தில் திரு. வ. சுப்பையா அவர்களால் அச்சிடப்பெற்றது.

ஆசிரியர்: வ. சுப்பையா.

டாக்டர் மு. வ. நூல்கள் பொருள் வரிசை

சிறுவர் இலக்கியம்

குழந்தைப் பாட்டுக்கள்
இளைஞர்க்கான இரு சிறுகதைகள்
ஷேக்ஸ்பியர் கதைகள் 1—2 புத்
கழகச் சிறு கதைகள் 1 – 3 புத்
கழகத் தமிழ் இலக்கணம் 3 புத்
படியாதவர் படிப்பாடு
கண்ணுடைய வாழ்வு

சங்க இலக்கிய ஆராய்ச்சி

மணல் வீடு
முல்லைத் திணை
நடை வண்டி
The treatment of nature in Sangam literature
பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை
நற்றிணை விருந்து
நற்றிணைச் செல்வம்
குறுந்தொகைச் செல்வம்
குறுந்தொகை விருந்து
கொங்குதேர் வாழ்க்கை
ஓவச் செய்தி
நெடுந்தொகைச் செல்வம்
நெடுந் தொகை விருந்து
தமிழ் நெஞ்சம்
புலவர் கண்ணீர்
திருவள்ளுவர் (அ) வாழ்க்கை விளக்கம்
திருக்குறள் தெளிவுரை
குறள் காட்டும் காதலர்

இலக்கிய வரலாறு

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

இலக்கிய ஆராய்சசி

இலக்கிய ஆராய்ச்சி
இலக்கியத் திறன்
இலக்கிய மரபு

காப்பிய ஆராய்ச்சி

கண்ணகி
மாதவி
இளங்கோவடிகள்

நாடகம்

இளங்கோ
மனச்சான்று
டாக்டர் அல்லி
காதல் எங்கே
மூன்று நாடகங்கள்

சிறு கதை

விடுதலையா
குறட்டை ஒலி

புதினம்

பாவை
கள்ளோ காவியமோ
கி. பி. 2000
செந்தாமரை
அந்த நாள்
பெற்ற மனம்
பழியும் பாவமும்
மலர் விழி
அல்லி
கரித் துண்டு
கயமை
நெஞ்சில் ஒரு முள்
அகல் விளக்கு
வாடா மலர்
மண் குடிசை

கட்டுரை

இலக்கியக் காட்சிகள்
குருவிப் போர்
உலகப் பேரேடு
மண்ணின் மதிப்பு
குழந்தை
பெண்மை வாழ்க
நல்வாழ்வு
அறமும் அரசியலும்
அரசியல் அலைகள்
நாட்டுப் பற்று
மொழிப் பற்று
அன்னைக்கு
நண்பர்க்கு
தம்பிக்கு
தங்கைக்கு
யான் கண்ட இலங்கை

மொழியியல்

மொழி நூல்
எழுத்தின் கதை
சொல்லின் கதை
மொழியின் கதை
மொழியியற் கட்டுரைகள்
மொழி வரலாறு

வாழ்க்கை வரலாறு

காந்தி அண்ணல்
கவிஞர் தாகூர்
பச்சையப்பர்
அறிஞர் பெர்னார்ட்ஷா
திரு. வி. க.
Ilango Adigal

பதிவு எண் : M. 4899

டாக்டர் மு. வ.

புகழ் என்றும் ஓங்குக!

அப்பர் அச்சகம் சென்னை-1.